

Podmínky použití

Knihovna poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: Katolické listy

Autor:

Vydavatel: Josef Kratochvíl

Vydáváno v letech: 1897-1903

Stránky:

Redakce, administrace a expedice
Praha, Pstrossova
ulice č. 200-II.
Nefrankované do-
pisy se nepřijímají,
rukopisy se nevrá-
cejí. Nezapечатěné
reklamace jsou
porta prosty.
Vychází denně
o 6. hodině ranní;
v pondělí a po
svátku o 12. ho-
dině polední.
Číslo za 4 kr.

KATOLICKÉ LISTY

Telefon č. 1126.

Předplatné:
Pro Prahu s donáškou
40 denů
měsíčně . . . zl. 1.40
čtvrtletně . . . zl. 4.20
celoročně . . . zl. 16.80
Pro tuzemsko poštou
měsíčně . . . zl. 1.50
čtvrtletně . . . zl. 4.50
celoročně . . . zl. 18.—
Do cizozemská (Ně-
mecka a Srbska)
čtvrtletně . . . zl. 6.—
celoročně . . . zl. 24.—
Do Ameriky, Francie,
Švýcarska, Itálie, Bel-
gie, Anglie a Ruska
čtvrtletně . . . zl. 6.60
celoročně . . . zl. 26.40

Číslo 15.

V Praze, v pátek dne 15. ledna 1897.

Ročník I.

Úspěchy křesťanského socialismu.

L. 32. Úspěchy, kterých dodělává se v poslední době křesťanský socialismus, nedají spát také pokrokářskému listu »Tábor«. Již delší dobu činil si náslův a hrubších nářeků na církev katolickou se zdržoval, tak že jsme již myslili, že konečně přestane své čtenáře balamutit a nechá ostouzení těch, již mu neublížili. Byli jsme sklamaní.

Píše totiž v č. 53. jakýsi dopisovatel — r. z Prahy v úvodním článku onoho listu o křesťanském socialismu, ale celý článek prozrazuje nevědomost, nepravdu a zášť proti křesťansko-sociálnímu hnutí.

Nebudeme odpovídati na všecko, co píše, poukážeme jenom na některé věci, aby čtenáři »Kato-
L.« věděli, jaká strava krajinskými listy lidu se podává.

Dopisovatel praví, že strana, jež si dala jméno »křesťanských sociálů«, v dnešní své podobě povstala v Německu, a to od pastora Stöckera. Dále do minulosti nežli po Stöckera asi pan pisatel dějiny sociálního hnutí nestudoval, jinak by věděl, že již dávno před protestantem Stöckrem katolíciť mužové účinně pracovali o křesťansko-sociální hnutí; znal by působení Adolfa Kolpinga (1803—1865), působení papeže Pia IX. v encyklikách: Qui pluribus (1846), Maxima quidem (1872) a v Syllabu, působení nynějšího sv. Otce, který ve svých encyklikách, pojednávajících o sociální otázce dal základy a určitý směr křesťanskému socialismu. Od r. 1871 celá řada mužů pracovala na křesťansko-sociální organizaci.

Co se týká křesťansko-sociálních spolků v našem království, ty se vyvinuly zcela samostatně.

Také program této strany není »konglomerátem zásad konservativních, liberálních i socialistických,« jak pan dopisovatel dále ve své nevědomosti tvrdí, nýbrž zásady její jsou pravda a spravedlnost na základě učení katolické církve.

Na tom základě a dle velemoudrých rad sv. Otce v encyklikách »Rerum novarum« a »De conditione operarii« sdělán jest litomyšlský program, který strana křesťansko-sociální v našem království přijala za svůj.

Dopisovatel dále vytýká, že křesťanství sociálové, aby více přívrženců získali, vyhlásili boj proti židům a proti jejich kapitálu, ač prý církevní hod-

nostáři mají největší příjmy v Rakousku. Tato výtky byla již tolikrát vyvrácena, že je skoro zbytečno na to odpovídati, ale pan dopisovatel toho ještě neví, proto mu to ještě jednou povíme. Na programu křesťanských sociálů není žádný boj proti židům proto, že jsou židy, nýbrž proti všem vykořisťovatelům, ať jsou kdokoliv. Že jsou to židé nejvíce, kteří lichvou a všelijakým švindlem lid vyssávají, a tiskem znenamují, není vina křesťanských sociálů.

Snad pan dopisovatel zná odpověď, kterou dal Bismark židovské deputaci, nevěří-li nám. — Co se týká těch největších příjmů v Rakousku, jež prý mají duchovní hodnostářové (mít!) odkazujeme p. — r. jenom na tyto číslice: Všech 33 biskupů v Rakousku má roční příjem 1,384.000 zl., tedy na jednoho případně 42.000 zl. Z toho však třetina odpadne na daně.

Příjmy všech 8953 far a beneficií činily roku 1890 — do dneška jistě se nezměnily, nejsou-li ještě menší — celkem 9,988.000 zl. Z toho připadá na jednoho kněze 667 zl. ročně.

Příjmy všech 1012 klášterů roku 1890 obnášely 6,238.000 zl., připadá na jednoho řeholníka 293 zl. ročního příjmu. — Naproti tomu židovští kapitalisté mají: Königswarter přes 8 mil. ročně, žid Reizes, majitel vídeňské tramway, na 100 milionů, Rothschild pouze z Ferdinandovy dráhy a dolů ostravských na 20 mil. zlat. Ze jmění bohatších hodnostářů církevních živo jest tisíce lidí, Rothschild a jiní podobní schovávají ročně miliony, ze kterých zěbrák nedostane ani haléře. Ostatně jen se podíváme, kolik je církevních hodnostářů na burse peněžní, kolik jich stravuje krvavé mezoly rolníků na burse obilní, kolik jich táhne bohaté dividendy z různých akcionářských podniků, bank i železnic atd., a nejlépe se přesvědčíme, jak nespravedlivá a zlomyslná jest výtky p. — r. a jak odůvodněn jest boj křesťanských sociálů proti židovskému kapitálu.

Největšího strachu nahání však pokrokářskému listu stanovisko, jaké strana klerikální, t. j. křesťansko-sociální zaujímá ke škole. Stanovisko to objasnil z části pan Špaček: »Církev budíž dozorkyní školy,« bylo výslednicí jeho řeči v Táboře, a zbytek dodal nedávno opat Truinfels na radě říšské: »Ve škole neuč se ničemu, co by odporovalo bibli.« Nad tím lomí »Tábor« rukama: »... probůh, kam bychom přišli ve vědách!»

rie« z let 1740 a jiných pramenů. O stoleté památce zrušení kláštera vydal J. Mayer, C. SS. R., větší měrou tyto staré zprávy a doplnil je novějšími. Německá kniha vyšla již v druhém rozmnoženém vydání. Prací tétož vytiskla norbertská knihtiskárna ve Vídni menší brožurku, které se nyní prodává již šestatřicetkrát tisíce. Před 2 lety přeložena byla též do češtiny zároveň s jinou z francouzského přeloženou knížecíčkou o Pražském Ježíšku. V Augsburgu vydal zprávu a modlitby k Pražskému Ježíškovi P. Konneberg, O. S. B., které po jeho smrti pečl J. Mayera je nyní v obchodu 60. vydání osmdesátipátý tisíc. Tato přeložena byla do jazyka francouzského, anglického (druhé vydání v Americe v New-Yorce) chystá se překlad polský, španělský a vlášský. Italské vyšlo »Il miracoloso bambino Gesu« v Benátkách. Mayerova většího spisu ve francouzském přepracování od kněze Karmelity vyjde letos v Namuru čtvrté vydání. Třetí bylo o 434 str. velmi pěkné úpravou.

Msgr. Flishe vydal r. 1887 v Paříži již ve třetím vydání »Devotion a Jesus Enfant« s náčrtkem dějin Pražského Ježíška.

V Abbeville mezi ilustrovanými brožurami náboženského obsahu je též »Le saint Enfant Jesus miraculeux de Prague« loni ve druhém vydání. Loni vydáván byl též malý měsíční list: »Annales du S. E. J. mir. de Prague«.

V jednom z minulých ročníků »St. Benedikt-Stimmen« opatství »Na Slovanech« vypravoval o něm P. Leander, vídeňský »Pilger« přinesl o

Žádáme redakci »Slov pravdy«, aby poslala jeden exemplář řeči p. Špačkovi redakci »Tábora«, aby podruhé se nedali oblaňnout a netiskli, čeho pan řídký učitel Špaček nemluvil. Co se týká toho strachu o vědu, ten je zbytečný. Věda bude pokračovati volně bez pokrokářů a liberálů, neb ti by ji přivedli tam, kam přivedli mravnost, kde jejich zásady se rozmohly.

Myslíme, že žádný člověk nemůže být z přesvědčení klerikálem, praví »Tábor« dále, ale sám se ihned obviňuje ze špatného smýšlení, an dokládá ku konci článku: »Přes to vše strana klerikální roste.« To jest: přes všechny útoky, lži a pošklebky roztrušované od listů a to »Tábor«, strana křesťansko-sociální mohutní. Z toho viděti, že mnoho jest lidí z přesvědčení klerikálů.

Celý článek korunují tato slova: »Bojovná slova jest nám často nyní slyšeti s kazatelen, tak že mimovolně zalétáme do dob, kdy bývaly námořnický loupežník nosil tiaru, zalétáme do dob, kdy papež v plné zbroji stál hradby Ravennské, a nedíváme se už ničemu, leda snad smělosti, s jakou tito lidé na jedné straně kaceřují politické protivníky, a na druhé se prohlašují za následovníky Kristovy.«

Na to nemáme jiné odpovědi nežli že i my křesťané katolíciť, když čteme pokrokářské listy, zalétáme do minulosti, do doby, kdy vládli Nero-nové, Domicianové, Dioklecianové a Julianové odpadlíci; jsou nyní mnozí, kteří mají víru Kristovu tak rádi jako tenkrát pohanství císařové. A nedíváme se ničemu tolik, jako té smělosti, se kterou pokrokářů opovažují se balamutit lid a drze mu lháti. Však nebojíme se, »brány pekelné« nepřemohou církev.

Politické zprávy vnitřní.

Z Moravy a Slezska.

Čím více blíží se den, kdy poznou se naše sněm markrabství moravského, aby pokračoval ve svém před Novým rokem započatém rokování, tím více dolétá k nám zpráva o nastávající akci poslanců českých. Mezi nimi je také ta, že přisedící zemského výboru dr. Žáček a dr. Tuček podají návrh a pilně zasadí se o to, aby zemský výbor úřadoval na dále v obou jazycích zemských a nikoliv jen po německu, jak dosud se dalo. Požadavek to zajisté více než spravedlivý, povážíme-li, že Morava jest více

něm zprávu, »Kathol. Schulfreund« povídku a obraz St. Paulus-Druckerei v Luxemburgu, vydávající přeté vydání »Geschichte des gnadenreichen Prager-Jesulein« ohlašuje, že v několika měsících rozprodala 60.000 exemplářů.

Na štědrý den minulého roku vyšlo v Bruselu prvé číslo »Messenger du S. Enfant Jésus de Prague«. Z nejnovějších publikací jmenujeme See-böckovo, O. S. Fr., »Das Kindlein Jesu, verehrt in Rom, Prag, Salzburg« v Inšpruku a P. Eugenius, »Blumen aus dem Garten des Jesukindes« v Gladbachu a v New-Yorku.

Směle lze říci, že Praha sošku milostného Ježíška je svetožánou. Statistice lidí co živi by o Praze ani nezaslechli, jenom Ježíšek je s Prahou seznámil a učinil jim již milou a vzácnou. Jsou lidé, kteří přijíždějí z daleka, jenom aby navštívili chrám Matky Boží Vítězné a hrob sv. Jana a pak ubírají se zpět do své otciny. A nejsou to jenom nábožné ženy, ale i mužové středních stavů z bohatého Porýnska vystřídají se s potomky starých rodů, všechny vábí touha, aby shlédli rozkošné líčko milostného Ježíška a vzdali mu úctu i dík.

V »Histoire de la statue miraculeuse du S. Enfant Jésus de Prague, Namur 1894« jedná XXXIII. kapitola o rozšíření úcty ku sv. dětství Páně soškou pražskou. Podáváme zde některé vy-
ňatky.

Pražský Ježíšek nastoupil svou cestu po světě v polovici minulého století, již právem zveze zlatou dobou jeho úcty. Z království českého dostal

FEUILLETON.

Pražský Ježíšek na cestách po světě.

(K neděli na Jméno Ježíš.)

Vosková soška Ježíše Krista, jako dítko, kterou starší paní Polyxena z Lobkovic, známá neohrožená ochrankyně Martinice a Slavaty z r. 1618., darovala o deset let později otcům Karmelitům na Malé Straně pražské, těšila se veliké oblibou v Čechách, zvláště v Praze i když r. 1784 řeholníci z kláštera i kostela, který si na svůj peněz přestavbou bývalé modlitebny německých lutheránů upravili, byli vypuzeni. Praha slavila oktávu Nejsvětějšího Jména Ježíž u Matky Boží Vítězné vždy velikým úastenstvím při pobožnostech. Na venku udržela se pobožnost, pokud víme, jenom v Horaždovicích. Staré sošky Ježíškovi na jiných místech teprve nyní zase těší se větší úctě. V cizině, ačkoliv v minulém století na mnohých místech rozkvétala, vyhnula tato pobožnost docela.

Rok 1877 počíná opravdová triumfální cesta Pražského Ježíška celým světem. Nepřeháníme ani v nejmenším. Pro sousední země ukážeme jenom na báječné rozšíření tiskopisů o Pražské sošce milostného Ježíška.

V Praze napsal P. J. Votka, T. J. — první — r. 1877 v »Blahověstu« a pak i o sobě vydal »Pražské Jezulátko«, dle německé a české »Histo-

nežli ze tří čtvrtin zemí českou. Stejně potěšitelnou zprávou jest, že všechny tři národní strany moravské vyjednávají o svorném postupu při nastávajících volbách říšských. Přejeme si ze srdce, aby se tak stalo, neboť jenom tak můžeme dodělati se pro náš národ úspěchů čestných a to tím více, any také německé jinak rozvadené strany připravují se k jednotné volební akci. Konečně budí tu ještě zaznamenaná zpráva, že jedná se v Brně o založení spolku, jenž by co možná nejušlostivěji staral se o brzké založení české university v Brně.

Ze Slezska můžeme dnes zaznamenati pohřchu jen událost smutnou. Vypravuje totiž orgán slezských Čechů »Op. Týd.« o případu, jenž stal se u berního úřadu ve Frýdku. Příklad ten jasně dokazuje, že část slezského úřednictva pohlíží na řeč českou jako na úplně bezprávnou. Český jakýs poplatník oslovil nedávno při placení daně berního adjunkta Josefa Göbla český a žádal na něm české potvrzení; byl však tímto hrubě odbyt, ba pohroženo mu soudem! Když dobrý tento poplatník i na přítomném berním N. Welsovi českou kvitanci žádal, osopil se též na něho: »Jděte si pro ni do Čech, k českému Pánu Bohu! Tak respektují e. kr. úřadové ve Slezsku svou rovnoprávnost! Ví o tom hr. Badení?

Nový klub v budoucí sněmovně poslanecké.

Z Vídně se oznamuje, že poslanci katolické strany lidu a německo-katoličtí členové klubu Hohewartova vyjednávají o to, aby v příští sněmovně poslanecké tvořili klub jeden. Usilují o to hlavně poslanci tyrolští a úsilí jejich bude podle všeho korunováno úspěchem. Katolická strana lidová čítá nyní 18 členů a něm. katolíků v klubu Hohewartově jest 9. Tito chovají však oprávněnou naději, že při příštích volbách dobudou v alpských zemích neméně než 12 nových mandátů. Jméno nového klubu ustanoví budoucí členové jeho. Za to bude program nového sdružení vypracován již nyní, protože bude zároveň volebním programem všech členů. Tyrolané trvají na tom, aby v tomto programu výtčeny byly také jejich zásady o národní rovnoprávnosti v otázce jazykové. Bude-li program sestaven na tomto základě, bude společný volební manifest uverejněn.

Politické zprávy zahraniční.

Ku jmenování hr. Muravěva.

V Paříži považují jmenování hraběte Muravěva v správe ministerstva ruských zahraničních záležitostí za důkaz, že vliv carové matky nabyt v Rusku vrhu; znamená to pokračování, neb i zesílení politiky Alexandra III. a další vývoj rusko-francouzské aliance. Totéž by bylo znamenalo jmenování Šiškina, avšak carová matka přála si, aby ministrem se stal její chráněncem a důvěrníkem Muravěv není příbuzným stejnojmenného ministra spravedlnosti, jenž pochází z chudé rodiny šlechtické, nýbrž náleží k vysoké šlechtě. Francouzské listy vyslovují svoji neúplněnou spokojenost s rozhodnutím cara Mikuláše II., jenž prý nemohl nalézt pro úřad zahraniční lepší osoby. Poukazují též k tomu, že Muravěv býval v Dánsku často v okolí cara Alexandra III., jenž ho chtěl míti vždy kolem sebe, takže jest jaksi do všech plánů zesnulého cara zasvěcen. Radikální listy těší se, že německé časopisy jeví sklíčenost.

se do Rakous, Tyrol, Itálie, z Říma provázal misionáře Karmelity až mezi Indy a do Číny. Ale zlí časové byly na překážku jeho úspěchům v těch dalekých krajích; nepřítel pronásledoval jej a on — jako před Herodem — ustoupil před násilím jak opatrný bojovník, jenž na čas skrývá se v pevnosti, vyčkává příhodné chvíle pro novou výpravu. Okamžik ten nadešel a Dítě Ježíš vypravilo se opět na pokojné cesty své, tentokrát na západ, kde dospělo až do jižních krajů Francie a zde zjednálo si veliké obliby. Jako moudrý kapitán upevnil své panství po celém břehu evropského Atlantidu od znamenitého ostrova svatých (Irska) a Antverp až po Bordeaux a Gibraltar. Ohledněme se po Belgii a Francii a vizme, co tu vykonal jenom v l. 1892 až 1894.

Brusel je bezpečným a předním střediskem jeho operací. Píší totiž r. 1893 otově Karmelitě: »Sv. dítě Ježíš nemá v našem kostele již jenom prostého podstavce u sloupu, ale kapli a v ní oltář, při kterém slouží se mše sv.« V lednu následujícího roku oznamovali: »V úterý dne 16. ujal se Pražský Ježíšek kaple požehnané na jeho čest za třídní slavnosti, o které kázal převor Karmelitů z Prahy. Na konec slavnosti nahrnuli se věřící kolem božského Dítka a musili býti přerušeni ve své pobožnosti, když přišla hodina, kdy kostel se zavírá. Kaple je četně navštěvována a pobožnost k Ježíškovi se zdvojnásobila.

(Dokočení.)

V Londýně uvítali jmenování Muravěva rovněž sympaticky a sice proto, poněvadž jej mají za muže málo odvádného, který se nepustí pryč do smělých, nebezpečných podniků.

Listy německé prozrazují však silnou skopnělost, k čemuž přichází ještě nepřijemný dojem způsobený známým článkem v »Reichswehre«, jenž patrně na politisující kruihy v Berlíně udělal dojem velmi sklíčující. (Viz níže. Red.) Německo, které i ve spolku s Rakouskem a Itálií cítilo se proti Rusku a Francií slabým, nalézá se v nebezpečí úplného osamocení, tak že by, dokud se vítr neobrátní, mělo jen podřízený vliv na světové záležitosti.

Nejvyšší rada ruská.

Před nedávnem tvrdilo se, že car si přeje zříditi zvláštní nad ministerstvem stojič úřad, který by převzal část na něho spadajících prací. Dle »Köln. Ztg.« upustil nyní Mikuláš II. od tohoto úmyslu a sice k radě velkoknížete Konstantina Konstantinoviče, jenž měl státi se předsedou této nejvyšší rady. Velkokníže poukazoval k tomu, že »nejvyšší rada« snadně by se stala vedlejší vládou, poněvadž by mohla dle svojí vůle carovi předložiti k potvrzení, co by sama chtěla. Také prý se ukázalo, že celý plán vymyslíli lidé, kteří doufali, že velkokníže nepřijme nabízené mu hodnosti, tato pak že připadne některému z nich.

Prusko-rakouské nedorozumění.

Také »Berliner Tagblatt« úvodníkuje již o článku vídeňského »Reichswehre« a sice pod nápisem »Tajné úmysly rakouské«. Jmenovaný list celkem dobře, ač ovšem strannicky posuzuje situaci. Uznává, že vinu na »nedorozumění« nese Bismarck, ale očekává od hraběte Goluchovského demontování článku »Reichswehre«, při čemž těší se myšlenkou, že návštěva rakouského ministra zahraničních záležitostí v Berlíně dokazuje nepřetržitě trvání dobrých styků mezi vídeňským a berlínským dvorem. Při tom však berlínský list neopomíná jistiti, že »Reichswehre« jest náhradou za zaslou »Presse«, kterou prý pravidelně, dle starého zvyku, čítával sám císař. Je tedy patrné, že tento čelný berlínský list neví, jak má situaci posuzovati.

Po našem náhledu návštěva hr. Goluchovského v Berlíně také z té příčiny nemůže býti považována za znamenitý důvěry, poněvadž přece »Reichswehre« přímo praví: »Dělejme to, co vidíme dělat pruské diplomaty«, t. j. mažme jim med kolem úst a za zády si dělejme politiku svou. Jen to je nám divné, proč to bylo dáno na buben.

Místo do bláznovství do parlamentu.

Francouzský parlament má v této chvíli vzácného komedianta v poslanci dr. Grenieru, který jak jsme již dříve sdělili, před nějakým rokem odpadl k islamu. Že by se byl stal Turkem z přesvědčení, nelze u člověka o zdravém rozumu předpokládati. Byv od katolických měšťáků zvolen do sněmovny, dělá se interessantním v arabském obleku, líbáním prahu a častými modlitbami ve sněmovně, jejíž většina hoví zásadám atheistickým. První jeho návrh v parlamentu na zavedení mnohoženství ve Francii na rozmnožení obyvatelstva, činí jej nesmrtelným — v bláznovství. Kdyby pravdou bylo, že mnohoženství rozmnožuje počet obyvatelstva, pak by Turecko, Egypt, Marokko a jiné turecké země musily vykazovati poměrně nejhustší zalidněnost. Je však pravda pravý opak. Toho důkazy praktické podávají katoličtí misionáři mezi černochoy, kteří též na mnoze oddáni jsou mnohoženství. Kdekoli s přijetím křesťanství zavádě se jednoženství, tam během několika roků ukazuje se, že obyvatelstva přibývá. Příčinou poměrného klesání obyvatelstva ve Francii jest pověstný system bohatší buržoazie, jež stíjí se čtenější rodiny pro lakotu, aby totiž rodinné jmění mezi mohé dědice se nerozplývalo. System tento jest mrzkostí před Hospodinem.

Kulturní boj.

Před několika měsíci vypovězen byl z Elsas-Lotrinska redemptorista P. Willi a nyní stihl též osud P. Mayera, rovněž redemptorista. Tyž je rodilý Lotrinčan, byl však po rozpustění řádu redemptoristů za času kulturního boje nucen hlásiti se o cizí státní příslušenství. Vypovězen byl proto, poněvadž se chystal žádati opět o domovské právo ve své vlasti.

Zprávy denní.

— Osobní. Z diecése budějovické: Ve správě duchovní ustanoveni byli vel. pp.: Tomáš Míka, superior v arcibiskupském domě v Klatovech, za faráře v Chrástanech; Matěj Kyzour, kaplan v Dlouhé Vsi, za 2. kaplana v Kajově; Jan Woldrich, kooperátor v Prášelech, za kaplana v Zelnavě.

— Úmrtí. Došlo nás následující úmrtní oznámení: Václav Petr svobodný pán Dobržen- ský z Dobrženic, e. a k. komoří, podává jménem svým a veškerých příbuzných velice zarmoucí zprávu, že se Bohu Všemohoucímu zalíbilo jeho vřele milovanou sestru, vysokoblahorodou svobodnou paní Aloisii Dobrženickou z Dobrženic z tohoto života na onen lepší svět povolati. Skonala po delší chorobě, zaopatřena svatými svátostmi umírajících, ve středu dne 13. ledna 1897 o 12. hodině polední v 57. roce věku svého. Tělesná schránka drahé zesnulé bude v pátek dne 15. ledna 1897 v domě v Jungmannově třídě č. 23. n. o půl 12. hodině polední vykopena, půd ní do Preitenhofu převezena a tamže v sobotu dne 16. ledna 1897 po vykonaných zádušních službách Božích v kapli sv. Jana Nepomuckého k věčnému spánku do rodinné hrobky uložena. Žádání mše svaté slouženy budou v pondělí dne 18. ledna 1897 o 10. hodině dopol. ve farním chrámu Páně u Panny Marie Sněžné (u Františkánů).

— Odpověď Velkopolana »Katolickým

Listům«. Kdyby ve věrejších »Nár. Listech« nestálo výslovně: V Poznani, půd ní dopis Nár. Listů, chtěli bychom na to vzíti jedu, že ten »Velkopolan« jenž občas v Nár. Listech straší, jakživ ani v Polsce nebyl a že vůbec ani dějiny rozdělení Polska nečetl. Na každý způsob dopis en je psán v Praze. On si jednou vzal do hlavy obviňovati katolickou církev a její kněžstvo v Poznaňsku, že podporuje germanisaci — že vyšší duchovenstvo cíle a potřeby polské národnosti úplně podřizuje Římu a nižší duchovenstvo, byť prý mu nad tím krvácelo srdce, že je proti tomu bezmocným. Ten jistý v Praze již po více let přebývajících Velkopolan snad se ještě pamatuje na pokuty a na žalář arcibiskupa Ledochovského, pamatuje i na stejné utrpení jeho kněžstva. Tímto mu chceme jen podati důkaz, že polské kněžstvo není tolik ztročile bezmocné, aby se nedovedlo pruským hekatistům na odpor postaviti. Ono dovede stejně zmúžle a obětovně hájiti nejen zájmy církve, ale i vlasti. Pan v Praze žijící Velkopolan představuje si asi ten odpor ve zjevné revoluci, která se Polákům nejen nezdarila, nýbrž jim i k veliké škodě byla hromadným konfiskacím, zavážením na Sibíř, vyhnanstvím tisíců nestastných povstalců a pod. Passivní odpor v okolnostech nynějších je o mnoho vydatnější, nežli bezúspěšné povstání, jimž dává se v šanc všesko. — Dále by panu Velkopolanu v Praze dobře posloužilo »collegium privatissimum« o přičinném rozdělení. Polsky Polsku původně nerozdělilo Rusko ani Prusko, nýbrž roztrhal ji páni šlechtici sami. Polská šlechta v 18. věku opíčila se po francouzském dvoře, odkud do Polska vnikala voltairska frivolnost. Voltairianismus a zkažené mravy století Ludvíka XIV. způsobily mezi šlechtou dekadenci mrávů, k čemuž pak přidal se protestantismus z Německa, který Polsku uvnitř roztrhal. Z Polsky stal se nemocný muž a tu ovšem bylo snadno řísi — mravně již rozpadlou a až do hlubin rozervanou, okolním dravcům roztrhati. Pan Velkopolan, bytem v Praze, měl by si v prázdne chvíli přečísti spisy velikého Skargi, jenž duchem prorockým osud sve vlasti cítil. Snad i zná tuchvatý obraz od polského spolurodáka, na němž největší polský kazatel tu ničemnou polskou šlechtu s rozmárlým dvorem slovy svěče mrská. Polska dnes trpí za hříchy otců. A proto ať jen toho povídání o polském kněžstvu zanechá. Co Polák, to katolík. Na ruské volavky již různé vzkřikl »Dz. Polski«.

— Slasti katechetův. Píše se nám: Z řádek, jež uverejnil neznámý dopisovatel pod záhlavím »Slasti katechetův« ve 12. čís. t. l. vysvitá, že se těšíme my katecheti veliké lásce nejen mnohých panů učitelův, nýbrž i panův u zeleného stolu. Majíť o nás velikou péči, abychom totiž nedostali příliš mnoho. Ještě dobře, že není všesko »evangelium«, co páni nařídí. Tak ani ferman, dle něhož má pisatel vzpomenuých řádků 200 zl. vracet. Nechať si vypůjčí nový zákon, dle něhož platy učitelstva se zregulovaly, a v přechodných ustanoveních nenalezne nikde obsaženo, že by kdo musil něco vracet, co mu dle bývalého regulativu bylo přepřaceno. Máme na koláť dvě podučitelky dle starého regulativu se 400 zl. ustanovené. Berou ten plat dosud, ač nyní patří podučitelům jen 350 zl. Jedna má být ze služebních ohledů přeložena a jak mi p. inspektor řekl, podrží 400 zl. Od 1. září 1896 je zde ustanoven definitivně podučitel; také na něm nechtějí, aby jim 50 zl. vrátil. A takových příkladů bychom nasbírali po Čechách hojnost. — Máme zde na př. také industriální učitelku z let sedmdesátých s platem 326 zl. na čtyřtřídce. Ač mají její kolegyne dávno o mnoho méně, ona přece bře stá své původní plat. Proto p. pisatel nechať jen se odvála! Jako by mu nikdo něeho nedopltil, kdyby byl měl méně, tak není také povinnen co vracet. Tu jsou platna přechodná ustanovení, dle nichž se dosud všem před rokem 1895 ustanoveným

provisorním podučitelům 400 zl. vyplácí. Dle analo-
gie patřilo také jemu do definitivy 800 zl.

— **Vzdal se své funkce.** Přední vlastene-
c v Kutné Hoře, kmet, zasloužilý mecenáš a lidumil, lékař a
cis. rada p. ryt. MUDr. Stáně vzdal se pro drahé
pokročilý 84. rok života svého od Nového roku funkce
domácího lékaře v měšťanském hospitálu. Vážený pán
přes 50 let obstarával denně lékařskou službu v ústavě
tom, všem jsa otcem, hmotným podporovatelem a
přítelem v dobách radostných i strastných. Následkem
toho hromadná deputace kutnohorských měšťanův a
měšťanek vyslovila panu cis. radovi nelicené uznání
a nejvroucenější díky za vše, co ústavu tomu byl
prokázal.

— **Ještě k nedostatku německých kněží.**
Páni Schücker a Prade si stěžují do nedostatku ně-
meckých kněží — a jejich parlamentární kollegové
odeslí z rozpočtového výboru, chtějíce tak kongruov-
ný zákon zmařit. Jak se to rýmuje? Či myslí si, že
mladci z uzavíraného území, kde mají v továrních
sotva 20letí úředníci, absolventi různých průmyslov-
ků 50—60 zl. měsíčního platu, budou mít chuti za 350
zlatých někde na Krkonoších neb Krušných horách
se plahočit a život svůj nasazovat? Vidíme z jedné
německých liberálů, jak to asi upřímně myslí, když
zavadí o náboženské poměry německého lidu. Jde
jim jen o štvanici proti českým kněžím v uzavíra-
ném, potřeby lidu jsou jim věci vedlejší. Jinak by
se zajisté také o to starali, by ten kněz na chudých
horách měl lepší postavení, by vydatnější mohl půso-
biti mezi chudými tkalcí, jichž, přes všechny průmys-
lový pokrok, po našich horách jen se hemží.

— **Pomník Jos. Jiř. Kolárovi.** Z nejpřed-
nějších našich uměleckých a spisovatelských korp-
rací a spolků sestoupil se zvláštní výbor, kterýž vytkl
si za úkol, zbudovati a v květnu t. r. odhaliti na
hrobě zesnulého duchaplného spisovatele a jednoho
z hlavních duševních zakladatelů českého divadla J. o s.
Jiř. Kolára důstojný pomník. Pomník, sestá-
vajíc z čedičového kamene s poprsím J. J. Kolára,
bude společnou prací p. architekta Barviti a p. prof.
Myslbeka. Výbor prosí o příspěvky pouze ty kruhy,
které v umělecké tvorbě mistra Kolára nalezy a na-
ležajíc potěchu a povzbuzení. Veškeré dary a pří-
spěvky přijímá p. J. V. Slukov, člen Národního
divadla v Praze v Křemencově ulici č. 15.

— **Z Českého klubu.** Včerejšího dne pořá-
dána byla o 6. hod. več. v malém sále Měšťanské
besedy v Praze druhá přednáška o samosprávě a sice
vykládal p. prof. dr. Albin Bráf »O samosprávě
anglické«. Přednáška, jejíž stručný obsah přineseme
v čísle zítřejším, trvala až do 7^{3/4} hod. več. a bylo
jí přítomno množství obecenstva. Tentokrát také
dány shromážděny tu byly u větším počtu, z čehož
vidno, že myšlenka Českého klubu se setkává se
zdařem. Litovati jen lze toho, a také obecenstvo si
stěžuje, že přednášky tyto nejsou vydávány samo-
statně, jedna po druhé, po případě co do obsahu roz-
šířené, neboť časopisectvu nemožno naprosto pro
obšáhlost přednášek přinést je v plném znění.

— **Ústřední Matice školská.** Výbor Ú. M.
šk. vyslovil zvláštní díky dvornímu advokátu dr.
J. Lenochovi ve Vídni, že ochotně vyhověl zá-
dosti jeho ve přitčené zastupování rodičův teplekých
proti obci, která podala ke správnému soudu stížnost
proti nálezku o zřízení veřejné české školy. Dr. Lenoch
zastal se věci důrazně a s dobrým výsledkem. —
Také akce výboru stran vymáhání veřejné školy
v Bruchu či Lomu okresu duchoveckého má výsledek
dobrý. Druhá žádost rodičův, dle formuláře »Ú. M. šk.
školské sepsaná, byla podána dne 12. února 1895
u okresní školní rady tepleké; dne 9. dubna vymo-
ženo slyšení deputace rodičův u místodržitele. Dne
26. dubna nařídila e. k. zemská školní rada e. k.
okres. školní radě setření a dne 12. a 16. května
byli rodiče slyšáni, i bylo vyšetřeno, že záků českých
školou povinných jest v Bruchu 82, z čehož vyplý-
nou usnesení e. k. zemské školní rady, dne 5. ledna
1897, aby se v Bruchu zařídila dvoutrídňá česká
škola. V poslední době zavedeno v Bruchu jednání
o vyskolení několika odlehlejších domů do obce sou-
sední; tím však nestala by se škola česká žádná
újma, poněvadž v domech těch není českých žáků.
Jinak má česká škola v Bruchu i pro budoucí časy
svou platnost, poněvadž tam uselého obyvatelstva
českého přibývá.

— **Z německého tábora učitelského.**
Učitel měšťanské školy v Hainspachu, Fr. Appelt,
sáhl svým provoláním, směřujícím k založení spolku
německých katol. učitelů, do vosího hnízda. Leglerův
orgán v Liberci zaměstnává se jím — ubožákem —
v posledním čísle ze dne 9. ledna 1897 na několika
místech, ano básník jeden celou záležitost oblékl
v roucho poetické, začal mu potomstvo bez odporu
vděčnou bude. Na předním místě uvěřuje Legler
provolání Appeltovo a článek z »Öster. Volks.« ze
dne 22. prosince 1896 o výboru německého zemského
spolku učitelského v Čechách a vyvěšuje je na černé
prkno. Nejvíce ho mrzí výtky protináboženského a

protidyntastického chování se učitelstva, což jest »lumpá-
ctví, naprostým lumpáctvím«. Také mu není vhod,
že Dittes se nazývá »bezbožcem«. Inu jak se do lesa
volá, tak se z něho ozývá. — Veliký strach mají
páni, že by kněží byli opět dozorcí školy; proto
uvádí Legler rovněž v posledním čísle currendu kon-
sistoře Linecké z r. 1834, v níž se mu zvláště nelíbí
věta: »Mezi učiteli a kněžními nemůže býti nikdy
soudržného poměru«; jakoby se to nerouznilo samo
sebou!

— **L20. Paběrky z novin.** Jak »Kat. L.«
již ohlásily, podali katolíci z Velimi ndp. biskupu
Královéhradeckému adresu důvěry. K tomu dodávám,
že v čele podpisů stojí: Ant. Rinn, řídící učitel, a
něco dále za ním učitel Václ. Špinka. Těší nás, že
se vynořují stále nová a nová jména učitelů, roz-
hodných katolíků. — »Radikální Listy« mají článek
o »vlastenectví klepajícím, pomlouvajícím a udáva-
jícím«. Nečítaly se do vlastního zrcadla, když to
psaly? Nebo, kdo více ubíjí osoby jiného smýšlení
než »Rad. Listy«?

— **Rakousko a pařížská světová vý-
stava.** V plenární schůzi vídeňského umělecko-
průmyslového spolku promlouval dvorní rada profesor
dr. F. W. Exner, generální komisař pro rakouské
oddělení na pařížské světové výstavě, o sčítání se
Rakouska této výstavě. Paříž, jak skutečnost do-
kazuje, jest nejlepší půdou výstavní a jmenovitě má
velikou cenu co se tkne uměleckého vkusu. Něme-
cko hledí na budoucí výstavu okem nevravivým,
ježto výstava pařížská roku 1889 připravila je
o značnou část zákazníků. Tomu ovšem hledí pro
budoucnost zabrániti. Dvorní rada Exner rozhodl se
dále o různých záměrech, o detailích organizač-
ních, o rozdělení a rozměrech výstavních, pokud jsou
známý. Obzvláště ostře dotkl se nežirné kon-
kurence, která rakouským vystavovatelům hrozí se
strany vystavovatelů německých a proto musí Rakou-
sko vystavovati v Paříži jen věci nejlepší jakosti.
Naše výrobky mohou s jinými konkurovati, ale záležá
na vystavovatelích samých, aby vše dopadla Rakou-
sku ke cti. Vlastní poznání, sebeocenění a poro-
zumnění věci je tu na prvním místě. V Německu pa-
nuje ohromný entuziasmus pro pařížskou výstavu,
je potřebí tedy, abychom my Čechové
Němce předčili, což u nás při našem všeob-
ecném pokroku je velice snadné.

— **České obchodní museum v Praze.**
Myšlenka, aby předměty a památky starého obchodu
českého, namnoze dosti pracně sesbírané, zachovány
byly dobám přístím a posloužily za podklad ku
zřízení »Českého obchodního musea«, konečně se
ujala. Museum, v jehož čele stojí osvědčený vlastene-
c, urozený pán Fr. Rašín, rytíř z Ryzburka, má za
úcel pěstovati ruch obchodní po stránce informativní
a intelektuální, ono hodlá zachovati a soustavně do-
plňovati onu kolekci retrospektivní, která vystavena
byla v obchodním oddělení nezapomenutelné naší
Národopisné výstavy česko-slovenské r. 1895, a také
šířiti bude vědomosti obchodní geografie a zbož-
znalství. Dnes čítá 36 členů zakládajících, 51 členů
rádných a 129 členů přispívajících.

— **L. Lež se bojí světa.** Známé provalání
sociální demokracie, o němž časopisy přinesly již
zprávy, rozhozeno bylo také po ulicích a silnicích
českých dědin okresu teplekého. Zajímavé jest, že
expedice tohoto výplodu socialistické moudrosti dělá
se hezky po tichu a sice za večera aneb dokonce
v noci. V jisté dědin nechtěl se k roznošení jeho
nikdo propůjčiti, musilo býti rekvirováno několik
kluků, kteří mezi sedmou a osmou hodinou večerní
po ulicích rozhazovali proučivamento statečných bo-
hatýřů socialistů. Přechetní občané ubírající se ráno
za prací svou si výtisků po zemi poletujících téměř
ani nevyšli, jen tu a tam z pouhé zvědavosti se ten
neb onen po nich shýbnul. Zajímavý jest úsudek
jistého boдрého hospodáře, kterýž byv sousedem tá-
zan, zdali provalání toto čel, odpověděl: »Čel jsem
je, ale lituji, že jsem se pro ně sehnul. Ti blázni sami
ani nevěří tomu, co jim ti potrhli Vídeňáci dali vy-
tisknouti. To by tak ještě scházelo. Sedláče, di se!
Více než polovinu dej na daně a o zbývající se roz-
děl se socialistou, kterýž jí propije. Pak se můžeš
dřít, ale spolu děliti znova!« Prostá sice to slova,
ale případná a rázná. Kdo však bedlivěji provalání
ono přečetl, musí doznati, že neobsahuje pranic no-
vého. Co v něm obsaženo, to už bezpočtukrát pře-
žvykovali oběci placení sociální agitátorů na různých
schůzích ubohým posluchačům svým, to až do omr-
zení otříděno bylo v různých brožurách a letáčích.
Divné se jen tomu, jak uvědomělé dělnictvo takou
létkou se dá omámiti. Okolnost pak, že provalání
tato za šera aneb temna nočního vypravena
byla do světa, jest smutnou prognosou pro sociální
demokracii. Nemůže-li tato přímo a otevřeně ubíjati
zásad svých, doznává, že jim buď sama nevěří aneb
že spočívají na lži, že jsou hotovým humbugem. Lež
se ovšem bojí světa!

— **L5. Židovsko-demokratická liga** obe-
juje se v sociálně-demokratických časopisech se znač-
kou L. A. Trojúhelníku užívají nejvíce fraimaurerské
židovské lože. Kdo by to byl řekl, že sociální demo-
kraticé zvolí si i židovsko-demokratický odznak frai-
mauru. »Právo Lidu« a »Sociální demokrat« počínají
také s takovými značkami přinášeti zprávy namí-
řené nejvíce proti katolíkům. Jak pak ne, kdyby sociálně-
demokratická krev zapřela své bratry i mezi frai-
maury, to by potom píece nebyla žádná sociální
demokracie. Uvádíme tuto zprávu proto, aby veřejnost
věděla, že se počíná v Čechách tvořiti také ještě
jiná liga. Rozumí se, že se připravíme z obrany
i k zápasu, jak si budou páni z trojúhelníkové ligy
přáti.

— **Masopustní věstník.** Elitní věne-
ček repraesentační spolku katol. aka-
demiků »Družstvo Arnošta z Pardubic«
koná se již příští pondělí dne 18. t. m. Všechny
přípravy jsou již skončeny. Reklamacie až do 17. t. m.
přijímá zábavní výbor ve spolkových místnostech
Smetanova ulice č. 10. — První věneček mě-
šťanské besedy pražské v období masopust-
ním jest v sobotu dne 16. t. m. Mimo obvyklé tance
pobaví účastníky i žertovné tony kotillonové, o jejichž
provedení se zábavní výbor postaral. Již roku lož-
ského vyslovily dámy přání, aby ku věnečkům voleny
byly co možná toalety domácí, což se slušně připo-
míná i pro rok letošní.

— **Divadlo v Růžencově výrobě.** Ve
středu, na svátek Tří Králů, byli jsme přítomni di-
vadelnímu představení v ústavě zmrzačených sirotků,
vulgo v »Růžencově výrobě«. Dítky hrály naposledy
vánoční hru »Malí pastýřové betlemští«. Místnosti
bohužel daleko nestačily pojmuti velký počet těch,
kteří vedení pověstí o krásné produkci dítek, do di-
vadla se dostavili. Nepochlebujeme tuto, když díme,
že dítky hrály úlohy své mistrovsky. Kéž by ústav
tento došel větší přízně obecenstva! Účel jeho je
nanejvýše lidumilný, jsou tam totiž úplně zapoatřeny
dítky, osiřelí mrzáci: Správu výroby vede obětavě
dp. P. Augustín Kadlec, Ord. Praed.

— **Liturgické hry.** V úterý dne 12. t. m.
o půl 6. hod. odp. předvedeny byly na Slovanech již
po druhé liturgické, latinské hry; jim podobné byly
v oblibě v dobách středověkých. Hry tyto byly opa-
kovány na výslavní přání J. Em. kníže arcib. Schön-
borna. Líbily se J. Em. tak, že vyslovil přání, aby
cťih. pp. bohoslavci hrám těm přítomni byli. Před-
stavení bylo rázu soukromého, při zavěšení kostele,
přes to však bylo účastníků velké množství. Zastou-
pena byla celá bohoslovecká fakulta, kněžstvo, slechta
a mnoho intelligence. Hra trvala skorem celou ho-
dinu, a bylo jí veskeru posluchačstvo v pravém slova
smyslu usneseno. Takového povznesení poskytnouti
může jedině konvent benediktinský.

— **Svěcení svátku sv. Barbory na ho-
rách příbramských.** V posledním čísle příbram-
ských »Hornických Listův« jest pozoruhodný projev
horníků z Anenskéhó dolu, v němž se mimo jiné
praví: »Snad po staletí svět se na dolech zdejších
svátek sv. P. Barbory, jakožto patronky horníků. Na
ten den, totiž 4. prosince, zastaveny bývaly vždy
všecky práce v dolech a horníci, zvláště si připomí-
najíce veliká nebezpečí, jež jim více nežli jiným stále
dole hrozí, uctívají patronku svou, za milost šťastné
smrti se modlíce. Nikdy neosmělil se nikdo z úředníků,
tím méně dozorců tento dávný posvátný obyčej rušiti
a znesvěcovati. Teprve letos stalo se to k nemalému
podivení všech i vlažnějších v ohledu náboženském
havířů, a za všeobecné nespokojenosti.« Po té náse-
duje vylíčení intrik, které byly vedly k onomu zru-
šení sv. Barborského svátku na horách příbramských,
načez redakce »Hor. L.« činí prohlášení, z něhož
uvádíme: »Toto stížnosti z kruhu dělnictva vyšle po-
kládáme za svoji povinnost popřáti místa a uvěsti ji
na pranýř veřejnosti. Činíme to proto, aby snad
z libovůle jednotlivcovy nestalo se pravidlo pro příští
léta, pravidlo, které by významný, starý obyčej hor-
nický a zvyklost staletou odstranilo. Ať je vinen pan
správce či p. dozorce — kteří si tím arci dali špatné
vysvědčení — je lhotažno; ale uvážení hodno zů-
stává, na koho se svede zdivočlost mladšího pokolení
a na koho spadá vina pohoršení a zkázy lidu dole,
když takhle se jedná nahoře! Nevěříme, že by pro
příští léta mělo to zůstat tak v platnosti; tolik dů-
věry ještě máme ve správu dolů, kteráž jistě se ne-
ztožňuje se zbrklým, nerozvážným kouskem onoho
p. správce.« — My se úplně a s důrazem připoju-
jeme k tomuto prohlášení »Horn. Listův«.

— **Z kanceláře Národního divadla** Dnes
se dáva Davisova veselohra »Katakomy«
(1. čtvrt. předpl.). Zítřa jest Pailleronova veselohra
»Svět nudy«. — V neděli odpoledne se dáva po-
čestě v novém překladě Shakespearova veselohra
»Sen v noci svatojanské«, večer Fibehova
opera »Hedy«, v pondělí Manzottiho balet
»Excelsior«.

— **Vyzrál na ně.** V jedné dědině dostavili se sociální demokraté na faru. Farář ihned pozoroval, kolik uhadilo. Uvítav zdvořile přichozích, ptal se jich po přání jejich. »Přicházíme, pravil jeden z nich, požádat nazpět přeplatkův, kteréž jsme při různých náboženských výkonech zapravili.« — »Zeela dobře! odvětil farář. Mějtež jen malíčko strpení, pošlu pro dva svědky, by přítomni byli rozhovoru našemu.« Za chvíli se farářem dožadání svědkové dostavili. Farář otázal se prvního ze socialistů: »Kým jste?« — »Já jsem zedník.« odvětil tento. — »Ovšem, ovšem, pamatují se, řekl farář, Vy jste též u mne pracoval.« — »Ano, odvětil soci, jednou čtrnácte dnů, a jednou tři neděle.« — »A mnoho-li jsem vám musil platiti denně?« táže se farář. — »Zlatý osmdesát krejcarů«, odvětil zedník. — »Kdo pak tu mzdu ustanovil?« prohodil farář. — »Já sám, řekl tázaný, a také jsem jí zasloužil.« — »Tak vidíte: Také já si podle zásluhy stanovím štolu, ovšem mnohem mírnější, nežli vy jste si stanovil plat. Až mi čítati budete práci svou dle poměrů za doby Marie Terezie vládnoucích a nahradíte, oč jste více požádal, pak i já vám dle toho samého práva účtovati budu štolový poplatek.« Zedník mlčel. Na to se farář tázal obou ostatních: »A čeho vy si přejete?« — »Prosíme, ničeho. A odešli. M.

— **Dobročinnost v Roudnici.** V rozháraných a trdných dobách nynějších svítivá alespoň teplé slunéčko křesťanské dobročinnosti. Snad v žádném městě českém nebývá o Vánocích tolik dobročinností jako v Roudnici. Městská rada z usouhlasených kapitol dáva vždy kolem 250 zl. na ošacení chudé mládeže školní. Na ošacení dítek obou opatroven roudnických seběře se obvykle až ke 200 zl. Dobročinný kroužek »Věla« nashromáždí k Vánocům pro chudé děti obvykle ke 100 zl. Zvláštní zmínky zasluhuje kroužek »Věla« proto, že sbírá mezi méně zámožnými s velikou obětavostí. Jen to bychom vytkli, že by při zábavách, které kroužek »Věla« o sv. Mikuláš a jindy v posvátnou dobu adventní nebo postní pořádává, neměla býti tak zv. volná zábava čili tanec. Chítli dobře činiti a při tom v zapovězený čas tanci hověti, se přece nehodí — a mnohého to pak odpudí, ježto duch křesťanský v této stránce stále žije a bdí. — Od panství Roudnického bývají každoročně poděleny šatstvem, obuvi a pokrmy vánečními dítky knížecích dělníkův a služebníkův ze Židovic, Vědomic, Roudnice i Bezděkova. Korunu lásky vánoční bývá podělování chudých dítek a starých lidí u knížecích princezen v zámku. Na den Zjevení Páně bylo 12 hochů a 12 dívek obdareno úplným oděvem a obuvi; 12 pak starých lidí dostalo oděv, pokrmy a peníze. Vánočních dárkův menších je vždy při tom hojnost. Letos, jakož i minulá léta k oslavě vánoční slavnosti v zámku přispěly opětě dítky jiné hezounkým zpěvem a příhodnými deklamacemi. O výcvik zpěvu hlavní zásluhu měla letos učitelka měšťanských škol sl. Vysátova, Daklamace navcičil s dětmi p. řídící učitel Ešer. — Od adventu pak jest ještě o jedno zídlo křesťanské lásky k chudým více. Je to tak zv. chléb sv. Antonína. Ve chrámě probosťském postavena darem knížecích princezen soška sv. Antonína s nápisem a pokladničkou. Sv. Antonín svou přímlovou o Boha doma každého týdne vyprosí větší částky almužn pro chudé. Aby zpráva naše byla úplná, třeba dodatí, že v Roudnici již 7 let působí spolek proti žebrotě, kterýž milodary sám sbírá a pak dáva chudým, aby nemusili žebrať. Poděluje 25 chudých týdně, každého almužnou 50 kr. a dvěma mimo to poskytuje polévku 3krátě v týdnu. Kéž slunce tak veliké dobročinnosti nikdy nad Roudnici nezapadne.

— **Mezinárodní výstava nových vynálezů ve Vídni.** V době od 1. května do října l. r. odbývati se bude ve vídeňském Prateru výstava nejrozličnějších nových vynálezů, zvláště v oboru sportovním, osvětlovacím, ventilacím, hygienickým, dekoracím, hudebním, hračkářským, elektrotechnickým atd. Jednu skupinu tvoří též nová zařízení na ochranu dělnictva. Přihlášky vystavovatelů musí se státi nejdele do 15. března 1897. Blíží podmínky sdělí ochotně kancelář obchodní a živnostenské komory.

— **Vyšehradská pošta.** Jak dnešní »Politik« oznamuje, nemohl vyšehradský poštovní a telegrafní úřad č. 13 ze svých dosavadních místností do nově v listopadu r. 1896 najatých místností v domě č. 1710—II. »na Hrádku« ve Vyšehradské třídě proto se přesídliti, ježto ve Vídni objednané razítko s dotčeným číslem poštovního úřadu nebylo dohotoveno. Bolné jest pomysleni, že vše se objednáva ve Vídni, od pranepatné nitě až do ohnivzdorné pokladny. Či snad přece u nás není řemeslník, jež by takové razítko dovedl? Razítka jako »Pilsen—Plezn, Schüttenhoffen—Böhm. Sušice, Horicka—Hoříčka«, která dříve v Vídni byla zasílána, nedělá jistě český řemeslník. Jest to také pochopitelno! Číslice jsou arabské a římské a čeští a němečtí řemeslníci království českého nejsou v arabštině tak kovaní, jako ti »prachlapie

v hlavě Dolních Rakous. Nyní tedy, chvála Bohu, vídeňští razítkáři konečně práci svou dokončili a do Prahy zaslali s tím podotknutím, že musili pracovati na razítkách jednotlivých poštovních úřadů dle čísel a že také objednávek bylo mnoho. A tak stalo se, že poštovní a telegrafní úřad v Praze č. 13. ze svého vyšehradského útluků »u Lumíra« přestěhoval se do nových místností »na Hrádku«.

— **Vědeckost socialistická.** Když rozvinula se debata ve sněmovně francouzské o rozpočtu státním, navrhl hrabě Albert de Mun, známý ve Francii příznivec socialistů, aby povoleno bylo 18,000 franků na podporu starých a nemocných kněží. Než socialisté způsobili velikou bouři a marně vykládal hrabě de Mun, že tato podpora jest požadavkem lidskosti. Vidno, že socialisté dovedou jen pro sebe počítati, jedná-li se však o jiného — zvláště o kněze — marně dovolává by se kdo u nich nějakých práv.

— **Moc hledaný Israel.** Okresní soud v Moravské Třebové hledá zatykačem Eliáše Goldnera a jeho 36letého bratra Mořice Goldnera pro podvod. Taktéž hledá vídeňský zemský soud Osiaše Reitzera z Halicé pro stejný zločin podvodu.

— **Stav nakažlivých nemocí v Praze.** V době od 2. do 9. ledna t. r. bylo oznámeno v Praze 96 případů prudkých nakažlivých nemocí, tedy o 38 případů méně, než v týdnu předchozím. Toto snížení morbidity připisuje se spalničkám, jichž počet klesl ze 94 na 50 a z nichž připadá na hořejší Nové Město 16, na Bubny-Holešovice 14, na Vyšehrad 9, na Malou Stranu 6, na Staré Město 2 a na Josefov 1 případ. Variella sklesla ze 17 případů na 13. Záškrť a vroup objevily se v 16 případech. Brišni tyf vykazuje 8 případů a sice 3 cizí, 2 v Bubnech-Holešovicích a po jednom na Starém Městě, Novém Městě a Josefově.

— **Konvertité v Anglii.** Ve večerní zprávě »Kat. Listů« má správně státi za 15 posledních let 15,000 konvertitů a nikoliv za 15 měsíců.

— **Povrtnost v Krkonosích.** Letošní zima jest pozoruhodnou; minulý měsíc prosinec uplynul tak klidně a tiše, jak to s teží možno očekávat v blízkosti bouřných zasněžených vrcholů. Vánice bylo velice málo a vichřice sněhových věbec nebylo. Naproti tomu lze zaznamenati tu celou řadu jasných dnů slunečných. Dle záznamů pozorovací stanice v Brumbergu dosáhla střední teplotura v tomto měsíci + 5° C. V prosinci bylo 25 dní beze všech srážek, vše to, která ve vysokém pohorí velice zídka se přihází. Zasněžené vrcholky byly o novém roce a na den sv. Tří Králů velice čestně navštíveny, ježto v ty dny panovalo překrásné počasí. Podobné zprávy docházejí ze Šumavy.

— **Z c. k. policie.** V noci na středu zatčeno bylo v policejním obvodu pražském 39 osob, z nichž 19 ohlášeno bylo k soudnímu potrestání.

— **Převržená sláma.** Včera vezli lidé pana Kantora z Lichovce žebřinový náklad slámy. Již u Podbavy se přerazila kočím voj a byla řetězy svázána. — Na Žižkově pod viaduktem přišel vůz na trakwayovou trať, nemohl býti vytažen a za krátko celý náklad skácel se na ulici; vůz byl porouchán a trvalo až do večera, nežli slámu přeložili na vůz jiný.

— **Na ulici omdlel.** Včera večer omdlel ve ve Špaléně ulici Jan Sedláček, pekařský z N. Města. Byl odnesen do všeobecné nemocnice.

— **Nevíme dne ni hodiny.** 58letá hokyně paní Anna Pecharová z Nových Dvůrů u Příbrami byla včera na Ovocném trhu raněna mrtvicí i byla ochrannou stanicí dopravena do všeobecné nemocnice. U hokyně vůz shledáno asi 100 zl. peněz, jež byly i s knížkou živnostní úředně uschovány.

— **Přejet.** Včera na Senovážné ulici prázdniým vozem přejel byl 64letý krejčí Jan Vlach z Počepic u Sedlčan. Neopatrný kočí ujel aniž byl vypatrán.

— **Chlapec nožem zraněn.** V čísle 596 na Žižkově bydlící učen Václav Miča ohlásil včera večer na okresním komisařství, že u Kludského zvěřince na Žižkově náměstí v pranci její školák Emil Marušák nožem bodl do boku a že z rány silně krvácel. Pan dr. Lütfnér chlapec ohledal, obvázal ránu a uznal ji za lehkou. Trestní řízení jest zavědno.

— **Školačka-vrazeednice.** Jak se chová naše školní mládež, zvláště v místech továrních na cestě ze školy, je dostatečně známo. Proto nikoho nepřekvapí, vidí-li tu milou mládež někde na cestě ležeti si ve vlasech, anebo poškami čili puškami (sněhovými koulemi!) bitvy porádati. Takováto bitva vzala minulý týden v Gabersdorfu u Trutnova smutný konec. Několik chlapců a děvčát pustilo se do ubohého chlapce Aloise Baiera. Zprvu házeli naň sněhem, pak ale použili školních tašek za zbraň, a bili jimi do ubohého chlapce. Zvláště zákyvně Marie Bürglova bila jej do hlavy a do zad. Chlapec zůstal na cestě bez sebe ležet, i musil býti domů donesen. Druhého dne byl chlapec — 10 roků a 6 měsíců starý — mrtvolou. Soudní komise uznala, že trpěl zánětem

mozkových blan (meningitis), že však asi smrt následkem ran nastala.

— **Revolver v rukou šilence.** Rudolf Králíček, 21letý mechanik na Novém Městě u rodičů bydlící, v častější návalu choromyslnosti dopsal vlastním svým rodičům list, ve kterémž udává, že se zastřelí a sice z revolveru. Matka plna vyděšením, hledala Rudolfa po Praze, kam chořoval, a přistihla jej šťastně na Král. Vyšehradě u kteréhoš pfittele. Strážníci Šerpan a Hladík odňali mu ostře nabíý revolver a šilenceho mladíka dopravili do ústavu choromyslných.

— **Náhle onemocněla.** V Karlíně v Havlíčkové ulici čis. 16. onemocněla včera s poledne klauchařka Karolina Frankova sloužící u p. Ant. Glasra za podivných příznaků. Dr. Haller prohlédl nemocnou, načež byla vozem odvezena do prozatímní nemocnice v Karlíně. Při skládání bylo však shledáno, že Frankova je mrtva. Policie ohlásila případ okresnímu hejtmánství, aby toto nařídilo obdukcí mrtvoly. Výsledek sdělíme příště.

— **Nešťastný pád.** Dne 12. ledna počalo v Sedlici pršet a déšť ihned na zemi mrznul; tím se stalo, že náledí, o němž již zmínka byla v tomto listu, na novo okluzlo a pády lidí na ulicích jen se množily. K večeru šla slečna Anna Šrámkova ze školy do fary a ve vratech klouzla a padla tak nešťastně, že vyvrkla si levou ruku a kost si našlápla. Přivolaný lékař poskytl pomoci, ruku do desek zavázal a slečnu v domácím ošetřování ponechal.

— **Proti dlouhoprstáám** přišli v Anglii na potřebný nápad, proti takovým nezvančám se — pojistiti. Utvořili společnost, u níž se mohl každý pojistiti pro případ vloupní se; společnost se osvědčila. Po příkladu jiných měst ujali se této myšlenky též ve Vídni a utvořili společnost pod názvem »První rakouská pojistovací společnost proti vloupní se«. Tato společnost jest vitaným útočištěm pro zlatníky, bankéře a kupce.

— **Požár na moři.** (Tel.) Na palubě rakouského parníku »Ellena«, jenž vezl náklad 4500 sudů petroleje, vypukl dle telegramu z Bordeaux, požár. Posádka byla zachráněna. Dvě osoby byly raněny.

Říšská rada.

Poslanecká sněmovna.

(Schůze 562.)

Z Vídne, 14. ledna. (Tel. zpr.)

Snad již páni ministři litují, že se musí s touto sněmovnou rozloučiti, s tak hodnou sněmovnou, která bez velké komoce hravě povoluje miliony. Dnes vyřízen rozpočet ministerstva železnic a zahájeno jednání o rozpočtu ministerstva orby.

V první debatě dostal se ku slovu mladočeský poslanec dr. Kaizl, specialista pro zvýšení železničních tarifů. Jemu je každé snížení tarifů »muth-willig« (lehkomyslné) Ministr železnic má nyní na vybranou. At již sazby chce snížit nebo zvýšiti, po každé může se odvolati na mladočeského »odborníka«. S jinými návrhy přichází pan poslanec trochu pozdě. Vládě odporučoval sestátnění severozápadní dráhy, když byl vloni návrh vlády, kterým se toto sestátnění mělo uskutečnit, zmařiti. Pak se přimlouval za drahu z Čech do Terstu na Predl, která jest pro Čechy nejvýhodnější, když ministr železnic již včera se vyslovil pro terstskou trať, jež prospěje Bavorákům.

Rokování o rozpočtu ministerstva orby zahájil sám ministr hrabě Ledebur, který v delší řeči polemisoval proti výkladům z povšechné rozpočtové debaty, zvláště proti posl. Stefanovičovi, který si stěžoval na zanedbávání Bukoviny a nevhodná spravování majetku pravoslavné církve v této zemi.

Zítra bude rokování toto ukončeno a možná, že dojde i na rozpočet ministerstva spravedlnosti. Jde to tak pohodlně a rychle, že se vyřízení řádného rozpočtu očekává do soboty. Pak bude ještě třeba vyříditi druhou novou část rozpočtu, náklady na stavby železnic a budov pro úřady a školy (investiční fond), v čemž obsažen i návrh, aby se obci pražské věnovaly 2 miliony na její veřejné podniky, hlavně kanalizaci.

* * *

Na denním pořádku nalezá se pokračování debaty o rozpočtu ministerstva železničního; Posl. Kaiser přimlouva se za rázný postup v akci sestátnovací.

Posl. Dipauli přimlouva se kromě z jiných také z politického důvodu za lepší spojení jižního Tyrolska s Vídni. Dnešní spojení s Římem jest lepší než spojení s Vídni. Rečník doufá, že vláda co nejvíce podporovati bude drahy místní.

Msgr. Scheicher obnovuje ložskou resoluci, aby také duchovní a učitelé měli na železničních tratích tytéž výhody jako úředníci státní.

Posl. Koblar vítá rozkvět Terstu, ale žádá, aby brán byl ohled na ostatní města přímorská.

Posl. Steinwender vyslovuje naději, že vláda rozhodne se přece jen pro dráhu Predilskou.

Posl. Menger klade důraz na význam místních drah pro okresy průmyslové a poukazuje na čistý výnos pruských drah, který bude brzy obnášeti více, než výnos rakouské „dané“ dohromady. Řečník si přeje, aby placení daní pomocí poštovního spřítele rozšířeno bylo na všechny korunní země. Ku konci mluví o rakousko-francouzském dohodnutí ohledně Tunisu v zájmu rakouské výroby vína.

Posl. Purgarth žaluje na ostrůvkování českého jazyka na železnicích.

Mluvílo ještě několik řečníků, načež byla debata skončena.

Posl. Tausche navrhl resoluci v příčině stavby tratě Volary-Prachatice, posl. Böns v příčině stavby tratě Ústí—Petrovice (Peterswald).

Mluvílo ještě jener. řečníci: posl. Keil (pro), jenž souhlasil s jednáním ministra v otázce druhého spojení s Terstem a posl. Kaizl (proti). Týž vytýkal, že v rozpočtu státních drah vykazují se příliš vysoké příjmy, výdaje pak příliš nízké a žádá úplnou rovnováhu na státních i soukromých drahách. Dožaduje se dále sestátnění severozápadní dráhy a pak při tarifech soukromých drah, aby byl vzat na český průmysl cukerní ohled. Strana řečníkova bude hlasovati proti rozpočtu.

Následovalo více věcných oprav, načež byl rozpočet ministerstva železničního schválen a započala debata o rozpočtu ministerstva orby.

Ministr orby hr. Ledebur vyvrátil nejprve některé výtky, jež mu učinil posl. Stefanovič v jen. debatě o rozpočtu ministerstvu orby, načež bylo jednání přerušeno.

Dotazovali se: dr. Pattai: Předložil-li vláda ještě před dohnotením nového trestního zákona novelu o trestních ustanoveních na lehkomyšlnou hru na burse, jakož i k svádění k ní a neslušnou reklamu vůbec a posl. Sokol v příčině toho, že s jistým trestancem u okr. soudu v Mostě špatně bylo nakládáno.

Příští schůze zítra.

Směs.

— **Pastor Stöcker o katolické církvi.** V Elberteldu právě obdává se evangelický sociální kurs, na němž bývalý dvorní kazatel pastor Stöcker trpce si stěžoval na odvislost a rozštěpenost protestantismu. Pozoruhodná jsou slova, jež na konci své řeči pravil: Jest neštěstím protestantismu, že je v mnohých směry rozdroben a že proto jednotné akce je neschopen ve prospěch lidových zájmů. A k tomu ještě tu ruznice v táboře vlastním. Jistý katolický spolupráteř pravil ke mně: „Kdybyste byl katolíkem, měl byste celý katolický národ za sebou.“ (Hlasj. Pravda.) Tento muž poznává jasně tu mizerii protestantismu (das Elend des Protestantismus!) To celé rozrušení lidového života nastalo jen proto, že protestantismus dobře nefunguje. On jest příliš závislý na státním raisonu. (Velmi dobře!) Německo nemá budoucnosti bez živého osvědčování křesťanský sociálního života.

— **Nové rychlovlaky.** Jak se z Varsavy sděluje, budou od 1. máje l. r. na varšavsko-viděnské dráze zavedeny mezi stanicemi Moskovu a Petrohradem, jakož i mezi Vídní a Berlínem bleskové vlaky, jejich rychlost obnášeti bude 80 verst za hodinu. Správa dráhy objednála za tím účelem v Německu nové lokomotivy a vozy.

— **Vojněm a kněžem.** Při pohřbu kardinála San Felice v Neapoli bylo viděti v prave klečeti vojína v uniformě zdravotnického sboru. Týž brzy na to ze sakristie přistupoval k oltáři jako kněz ku sloužení requiem s ostatními kněžími. Kněz tento, jmenem Pizze, je synem provinciálního rady a obdává si právě svou vojenskou službu.

— **Benediktin anglickým páirem.** Umrtím baroneta sira Edwarda Huntera-Blaira ve Skotsku stal se nejstarší jeho syn, mnich řádu benediktinského, Oswald, baronetem a páirem anglickým. Oswald Hunter-Blair navrátil se z anglické církve ku katolické a proměnil uniformu královského kapitána s habitem benediktinským. Také nově zvolený arcipout v Monte Cassinu Pater Josef Qandel a opat-primář celého řádu benediktinského Pater Hillebrandt hrabě Hemptinne bývali kdysi důstojníky a zaměnili lesk tohoto sřeta za život klášterní v modlitbě a práci.

— **Jak se v Belgicku baví.** V obci Westerde blíž Brussele žil zertovný muž Debouter a ten ustříhl opilému sedláku v krémě drímajícímu jednu stranu kníru. Sedlák se pomstil tím, že při podobné příležitosti polil Deboutera petroleem a jej zapálil. Popálený podleh a sedláci se tomu smáli.

Dopisy.

Ze Spáleného Poříčí. Stagnace — indifferentismus — jsou ona slova, před nimiž se každý děsí. A přec jen částečně jich musíme užití o našem milém městě. Zde totiž existuje židovsko-německá škola, jejíž trvání se opírá jen o indifferentismus našeho lidu a o stagnaci našeho národního snažení. Židovstvo, které žije z mizotů našich dobrých venkovanů (neb dělníků mezi židy není), nemá ani tolik účty k národnosti, k níž se samo hlásí, by školu zrušilo! Není to ironie, že ti pánové, kteří se před šesti lety přihlásili za Čechy, dnes ještě si vydržují po šesti letech školu německou? Byla to upřímnost tehda, když psali na sěticích archy: obcovací řeč a národnost českou! I zde se dosvědčuje ona světová

pravda, že žid zůstane židem — v Čechách ale — vždy jen Němcom. Co platno deklamování „já jsem Čech“, dávám-li, přese vše, dítky své vychovávatí řečí cizí, tím pak i smažením nám nepřátelským. Neprosíme se snad o ten přírůstek židovských charakterů a židovské intelligence; chceme ale, by konečně již spadlo ono bělmo s očí našeho lidu a on prohlédl onu komedii s ním provozovanou. Až vzplane poslední střecha nad hlavami vlastníků, pak bude obtížno, snad pozdě zachraňovat. Zjeme i u nás ve znamení tísně hospodářské, majetkové fluktuace, ale běda, nezachránili se ještě, co možno. Svěpomoc, „svij k svému“ jest ono heslo, jež doporučujeme, a které na družné Moravě divy tvoří. Věru s podivem, jak někteří pánové jsou indifferentní k sociální otázce místa našeho. Jedná-li se o nenáviděné klerikály, ihned se udeří v bubny, a revoluce hotova. Pánové ovšem při tom zapomínají, že konáním takým jen ženou vodu na mlyn někomu „třetímu“, jenž loví pak v kalných vodách. Jsme upřímnou radou, by ona antiklerikální energie použita byla na pravou adresu, tam může nésti ovoce, tam je oprávněna. Možná, že ti čeští klerikálové jsou čestnějšími než mnozí tak zvaní „svobodáři“, kteří mají svobodu zpachtování, ovšem jen pro sebe. Panovale vždy shoda, aspoň v bodech nehlavnějších, proč nyní by v ni klín měl býti vrážen! ? Svornosti malé věci rostou — nesvornosti i velké se rozpadávají. Ano, „svornost“ jest oním balsámem na naše jizvy — tou vedeni, musíme se dodělati toho, po čem bažíme — „ryzosti“ — našeho města.

Z Rudohoří. (Instalace. — Neplecha. Socialisté.) Na faru ve Schmidbergu instalován byl druhé neděle adventní za přechetného účastenství místního i sousedního obyvatelstva dp. farář Frant. Lindner. Obyvatelstvo rudohorské váží si dosud duchovního správce svého a cti, třebaž byl jiného jazyka, ačkoli národnostní štvánice nejsou tu věci neznámou. Stará se o to horlivě provinciální listek „Deutsches Volksblatt“, který vydává protestantská bratrská dvojice Butterů v Chomutově. — Bohužel nelze tu příliš zakotvené zlozvyky, na příklad tančení na sv. Štěpána a v neděli před 6. lednem odstraniti. Zmínili se o tom duchovní, odpovídají: U nás se tančilo na prostřední svátek již od nepaměti. Tak se stává neprístojnost, že se tančí i „ke cti a slávě Boží“ — totiž — jako na př. v Unterhalsu — ve prospěch vystavění Mariánské kaple v Oberhalsu (Oberhals-Kapellebauverein). Lid je přece jen podivný! Tak na příklad v Kóstwaldu obdávala se taneční zábava na sv. Štěpána, ačkoli manželka hostinského byla na smrt nemocna. — Socialisté, kteří by (jako na př. v nedalekých Vejprtech) žádali napětí přeplatky štolové (před 5—10 lety dané) tu nemáme.

— **Z Měděnce.** (Kupferberg.) O Vánocích poděleno bylo v Měděnci z nadace pro chudé školní dítky s příspěpním letos zřízeného „krajcarového spolku“ 26 školních dětek rozličným oděvem a školními potřebami. J. cis. a král. Vys. arcivévoda Otto daroval 10 zl. — Velký počet dětek v Měděnci umřel letos. Ze 119 narozených dětek bylo 7 mrtvých narozených. Manželských bylo 101 a 18 nemanželských, 69 mužského (!) a 50 ženského pohlaví. Děti zemřelo během roku 40.

Zprávy spolkové.

— **Mariánská Družina učitelek** má v neděli dne 17. t. m. o půl 3. hodině odpolední schůzi v kapli družinné. Přístup mají jen členové.

Umění a divadlo.

— **er. „Moravěnka“** zove se valčík pro piano, který složila paní M. Laudová-Horická, člen Národního divadla, jako vzpomínku na Svatováclavský večerek divadelní v loni na Žofíně obdávány. Ačkoli paní Laudová jako redaktorka listu „Pražsko-Brno“ při slavnostech žofínských vydaného zaslala asi všechny strasti i slasti redaktorské, zdá se přece, soudíce dle lehounkých melodií valčíků, že zůstaly jí jen vzpomínky příjemné. Skladba tato bude však také milou památkou pro každého účastníka, zvláště proto, že nečiní ani slabšímu hráči žádných obtíží a dobře se poslouchá. Úprava, kterou nakladatel J. R. Vilímek skladbu tute opatřil, jest případná a vkusná.

Ze soudní síle.

Křivopřísežníci.

Úzasnou měrou a se sverchovanou lehkomyšlností šíří se v nové době a za nových proudů časových — křivá přísaha.

Dva mladci, František Votava, 25letý kočí z Prahy, a Josef Douša, 24letý kočí z Lipnice, měli státi dnes oba před zemským trestním soudem pro zločin křivé přísahy, avšak proto, že Douša ne-

byl obeslán, byl Votava souzen sám. — Kočímu J. Doušovi do rána kdosi ukradl z maštalé boty, a Douša obviňoval kočího Fischera. Fischer Doušu žaloval pro úrážku na cti, jmenovitě když mu bylo u přítomnosti vršek čeledínů i vyčteno, že ho „vodili četníci a policajti“, že „byl na šupě“ a že je špína špinavá.

Douša byl obžalován a Votava svědkem, oba však vše zapřeli, ba Douša ještě navedl Votavu, jak a co má u soudu svědčeti a mluvit. Votava, mladík potud zachovalý a správný, ku svému neštěstí poslechl a — byl včera odsouzen na 2 měsíce do žaláře se 4 posty.

V důvodech rozsudku vytknul předseda pan rada zem. soudu Weiss: „Jak je smutné a zlověstné, když tak mladý člověk zapomene, že Pán Bůh vše vidí a slyší, a že nedá se urážeti bez trestu. Vy, věda, že nepravdu svědčíte a přísaháte, volal jste k Bohu za nejvyšší svědectví, jež zákon zná a uznává. Volal jste však křivě! S Pánem Bohem samotem se hledte smířiti; lidská spravedlnost přiléhajíc k vaší zachovalosti a vašemu mládí a doufajíc, že již nikdy neučinite čeho podobného, jen mírný trest vám příkřla.“ Věřejným žalobcem byl pan st. zástupce Kuttelwascher. —

Spolehlivá „spořitelna“.

Roku 1889 přivedl otec Oprátka z Brandýska svého synátora Františka do továrny Breitfeld a Daněk, aby se tam naučil strojnictví. Starostlivý tatík přimlouval se u mistra dílny Frant. Koláře, aby na chlapce dával pozor a měl jej ku spřímosti. Roku 1893 byl František Oprátka vyucen a zůstal v továrně na práci úkolové čili akordní. Mistr Kolář měl se v závodě skvostně, ani rada vrch. zemsk. soudu nemá tak velké příjmy, jakých požíval Kolář. Dle toho, jak to pánové včera vypočetli, měl Kolář příjmů skoro 4000 zl. Přes to však se stalo, že dne 3. srpna řiditel Schmutzer oznámil Koláře policii, že Oprátkovi zpronevěřoval ustrádané peníze. Kolář totiž byl vyhlášen pilného pomocníka Oprátku, aby si k němu ukládal úspory, že mu peníz uloží do záložny na procenta a jakmile bude žádat, že mu úspory zas navrátí. Oprátka od r. 1893 až po červen 1896 úspory tedy tak ukládal a zapisoval, tak že měl u Koláře celkem 607 zl. 60 kr. kapitálu. Pojednou nadešla chvíle neblahá. Následkem pracovní tísně propustily pražské strojny mnoho dělnictva a také Kolář i Oprátka přišli z díla. Zatím však v závodě přišli na jakési nesprávnosti a konečně vyšlo na jevo, že kapitál Oprátkův nebyl nikde uložen a že Kolář i při svých 4000 zl. příjmů — ho utratil! Správa závodu odkázala oba do kanceláře dra. Kaudersa, kde zavázal se Kolář, že složí 100 zl. hned a zbytek že splatí po 10 zl. měsíčně, Oprátka souhlasil.

Než sotva obviněný složil prvou lhůtu, přišel a řekl u dra Kauderse, že je bez práce a že žádá 3 měsíce přívoči, Oprátka souhlasil. Kolář však místa neobdržel a nemohl platit, pročž byl udán soudu. Obviněný mistr v patrném rozchvění lituje svého skutku a dí, že by byl dřel dnem i nocí, jen aby mohl vyhověti svému závazku. Dále uvedl, že p. dra Kauderse pro milosrdenství Boží prosil, aby poshověl, avšak marně. Zde vystoupila právní otázka, kterouž odborníci zovou: Účinná litost č. Thätige Reue. Okolnosti této použil obhájce p. dr. Zitek a po delší poradě soudního dvora byl Kolář z obžaloby propuštěn. Předsedou senátu byl rada z. s. p. Kvěch, veřejným žalobcem byl náměstek p. Kuttelwascher. —

Telegrafické zprávy „Katol. Listů“.

Z Vídně, 14. ledna. (K. k.) „Fremdenblatt“ praví, že včerejší prohlášení hr. Badienio o svobodě voleb překračuje zásadní rámec pilných návrhů a vysvětluje volební politiku tak, že jasněji a rozhodněji nelze si toho přát. Všeobecný souhlas sněmovny ukazuje, jak velice se hr. Badienio zděvilci parlamentu. Vláda nehodlá nadřizovati žádnému směru ani straně. Na půdě zákona dovolen jest každý svobodný pohyb a zápas. Vláda nebude žádnou národní nebo politickou stranu podporovati, žádnou též potlačovati nebo zkracovati. Jako v parlamentě bude i při nastávajícím velkém volebním boji státi nad stranami.

Svoboda voleb bude přiznána též stranám radikálním, které nechť dle svých sil vystoupí na jeviště veřejnosti. Parlamentární půda bude účinkovati ochlazujícím způsobem a přiblíží radikální frakce k praktické činnosti. Výslovné ujištění hr. Badienio, že úřady při volbách budou vystupovati v každém ohledu nestranně, nemůže vzbudit u umírněných, stát udržujících stran žádných obav. Dle zkušenosti směřjí při očekávání od svobodných loyálních voleb daleko více dobrého než zlého.

Z Vídně, 14. ledna. (Tel.) Nejnovejší vládní heslo pro zbytek zasedání zní, že mají být vyřízeny jen takové předlohy, ve kterých velké strany v podstatě se shodují. Do obvyklé řeči přeloženo znamená to, že se mají vyřídit jen menší předlohy, na kterých vládě záleží. To by znamenalo ovšem vyřízení návrhu stran zrušení kolku novinového, ale ten by pak v panské sněmovně uvízl. Zákon o rolnických družstvech by již vyřízen nebyl. Dle záměru vlády má být zasedání říšské rady ukončeno do soboty dne 23. t. m., načež říšská rada bude rozpuštěna.

Z Vídně, 14. ledna. (K. k.) »Wiener Zeitung« sděluje: J. Vel. císař potvrdil profesorským sborem akademie výtvarných umění ve Vídni vykonanou volbu pana arcivévody Otto na za čestného člena akademie.

Z Vídně, 14. ledna. (K. k.) »Wiener Zeitung« oznamuje: J. Vel. císař jmenoval dra. Jana Rohleu, jenž má dosud titul a charakter vrchního finančního rady, jakož i finanční rady dra. Benedikta Ploca, dra. Františka Krále a dra. Jana Krupičku vrchními finančními rady při finanční prokuratuře v Praze.

Z Vídně, 14. ledna. (K. k.) Hrabě Josef Zichy, někdejší nejvyšší hofmistr císaře Maximi-liana, dnes zemřel.

Z Vídně, 14. ledna. (K. k.) Koluje pověst, že nejvyšší lovcí hr. Abensperg-Traun jmenován byl nejvyšším komořím.

Z Pešti, 14. ledna. (K. k.) Sněmovna poslanecká pokračovala dnes v debatě o rozpočtu.

Z Lublaně, 14. ledna. (Tel.) »Slovenec« píše: Z více stran došly od stejné smýšlejších dopisy s přáním, aby co nejdříve byl svolán sjezd důvěrníků katolicko-národní strany. Ustřední volební výbor strany usnesl se, že přání tohoto vyhoví a svolává sjezd, aby mohli také říšští poslanci se ho účastnit, na čtvrtek dne 28. ledna.

Z Cařihradu, 14. ledna. (K. k.) Následkem opoziční tureckých členů nemohla zdravotní rada ani včera se usnésti na opatřeních v přičině indických pouťníků. Pouze v Basoře byly odmítnuty lodě s lidmi morem postiženými. Anglická loď plouvoucí do Perinu s 1042 indickými pouťníky, z nichž dva cestou zahynuli morem, přistála v Camaranu.

Z Cetyně, 14. ledna. (K. k.) Slavnost 200letého trvání dynastie zahájena byla včera vystavením tělesných pozůstatků metropolitů Danila v katedrále. Dnes byly konány za přítomnosti knížecí rodiny, diplomatického sboru a hodnostářů zdušinné služby Boží, načež přenesena byla mrtvola ve slavnostním průvodu od členů knížecí rodiny a generality do hrobky. Obrovské množství obecenstva a vojsko tvořilo špalír. Po vykrojení mrtvoly měl metropolita proslov, v němž vzdal čest a chválu velikým ctěnostem zakladatele dynastie.

Z Madridu, 14. ledna. (K. k.) Jakýsi člověk snažil se včera vniknout do královského paláce pod záminkou, že chce viděti královnu vládkyni. Týž byl zatčen a udat, že se jmenuje Francisco Balas. Zbraně u něho nalezeny nebyly.

Z Londýna, 14. ledna. (K. k.) »Times« oznamuje z Athén: Protože valí zřídil prozatímni četnický sbor, jest pokoj na Krétě obnoven.

Z Londýna, 14. ledna. (K. k.) »Times« píše: »Smýšlení státníka, jenž dýchal vzduch dánského dvora, musí zůstat Anglii přátelským. Jest pravdě-nepodobno, že by hrabě Muravěv v dohledné době vykonával patrný vliv. On, a nikoliv císař, potřebuje zasvěcení do tajemství vedení státu. Jest prý jisto, že car zachová svůj vlastní směr ohledně nových poměrů ku Francii, tak aby poměry k jiným velmocím nebyly omežovány. Také »Standard« se podobně vyslovuje.

Z Bělehradu, 13. ledna. (K. k.) Srbové, bydlící v království, do Makedonie však přísluší, uspořádali řadu protestních schůzí ve věci metropolitů ve Skopiji a odeslali usnešení svá prostřednictvím zdejšího tureckého vyslance sultánovi. Jak se proslýchá, odpírá Porta udělení beratů Ambrosiovi a slibuje splnění přání Srbů. Kathedrála ve Skopiji jest stále ještě zavřena.

Z Bělehradu, 13. ledna. (K. k.) Král udělil všem, pro tiskové zločiny odsouzeným amnestii. Dále udělil ministru války Miškovičovi a ministru vnitra Đorđevićovi velkou stuhu řádu takovského. Pašič jmenován starostou bělehradským.

Z Paříže, 13. ledna. Zemědělská skupina poslanecké sněmovny projevila souhlas s osnovou ohledně cukerních premii a žádá, aby za účelem snadnějšího vyjednávání s ostatními státy trvání placení premii se neurčovalo.

Civilní soud rozhodl, aby bývalý ministr Bařhaut, který byl zatčen pro nezaplacení pokuty, vyměřené mu a jeho spoluobčanům

v procesu panamském, podržen byl ve vazbě, ač spoluvinníci jeho Francii dávno opustili.

Z Hamburku, 13. ledna. (K. k.) Na 13 ve-lice četné navštívených schůzích stávkářů po-dán byl předáky jich zpracovaný návrh, dlé kteréhož nevidí se jmenování združením zaměstnavatelů navrženého senátu přistávního dozorce odklizení sporu, ježto právomoc jeho nemá vlivu na podmínky ohledně mzdy a práce. Bezpodmínečné nastoupení práce jest pro dělníky pokořující a odporuje také jich cti. Ale dělnictvo také nechce snad požadavkem bezpodmínečného podlehnutí poskydníti zaměstnavatele. Trvalý mír nastati může jen tehda, když bude tato stávka, která městu velice škodí, skončena smířením, zádnou z obou účastníků stran neurážejícím. Toho přeje si dělnictvo. Jelikož však dosavadní vyjednávání, pomocí osob bezprostředně stávky se n-účast-nících, byla bez výsledku, navrhuji dělníci, aby 7 zástupců různých odborů vyjednávání se sdružením zaměstnavatelů zahájilo i jest dělnictvo přesvědčeno, že při stejné ohoště zaměstnavatelů se podaří, naléztí pro obě strany uspokojivý a vhodný způsob zakončení stávky. Návrh ten byl po zevrubném odůvodnění předáku na všech 13 schůzích přijat.

Ze Suez, 13. ledna. (K. k.) Zdravotní rada vysvětluje, že podezřelé onemocnění na parníku rakouského Lloyd »Imperator« není morem. Parník bude bezpochyby dovolen volný příchod.

Z Clevelandu, (Yorkshire), 13. ledna. (K. k.) Při dnešním doplňovací volbě do dolní sně-movny zvolen byl za zesnulého liberála Henrya Pease liberál Alfred Pease 5508 hlasy. Kandidát unionistů plukovník Ropner dostal jich 4080.

Mor v Indii.

Z Bombaye, 14. ledna. (K. k.) Prof. Haff-kins, jenž se zde právě nalézá, radil vládě, aby Bombay dala obkličiti vojenským kordonem, protože by jinak mor mohl se rozšířiti po celé Indii.

Národohospodářský věstník.

Z Vídně, 14. ledna. (K. k.) Ze zemědělského výboru poslanecké sněmovny. Včera večer za-počalo v přítomnosti ministrů zemědělství a ob-chodu porada s bursovními experty o návrzích hr. Parishe a posl. Steinera, v přičině termínových obchodů. Oba navrhopatelé žádali zamezení obchodů s fiktivním zbožím, nikoliv zá-pověď termínového obchodu vůbec. Posl. Steiner poukazoval také k nebezpečí, že by z Německa zapuzení bursovníci mohli zaplavit bursu vídeňskou a způsobiti zde klesání cen.

Zástupcové bursy hájili nutnost překupnicí a tvrdili, že je těžko rozeznávati termínový ob-chod od termínové hry. Ku konci schůze žádal předseda výboru oba navrhopatele, aby pro so-botní schůzi připravili určitě formulované otázky, jež mají býtí expertům předloženy.

Krajinská výstava drobného hospodářského zvířectva v Roudnici konána bude ve dnech 27. až 30. května. Zvláštní zřetel věnován bude kůru domácímu, slepicím, husám, kachnám, krů-tám, perličkám, pávům, holubům, též kanárům, pta-ctvu a ptačím vejcím. V druhé řadě vystaven bude dobytek vepřový, králíci a hospodářské výrobky všeho druhu. Výstava slibuje býtí cenou.

Pražská plodinová bursa.

Úřední kursy za 100 kg transito. V Praze dne 14. ledna 1897.

Obilí.
Pšenice česká 75—79 kg. zl. 8.25—8.85, uherská 78—80 kg. zl. 9.65—9.80, rakous. 79 kg. zl. 9.80.
Žito české 70—74 kg. zl. 7.40—7.60, uherské — až — kg. zl. —, rak. — kg. —.

Ječmen výběr zl. 8.40—8.70, I. jakostí zl. 7.70 až 8.10, střední zl. 7.35—7.50, merkanitní zl. 6.35—6.75, ječ. na kroupy zl. 5.80—6.—.
Oves rychlík zl. 0.00—0.00, bílý zl. 6.65—6.75, merk. zl. 0.00—0.00, k setí zl. —.
Kukuřice uher. zl. 5.10—5.20.

Mouka a mlýnské výrobky.

Krupice zl. 15.25.
Pšeničná mouka čís. 0 1 2 2½
zl. 15.25 14.75 14.25 13.50
č. 3 4 4a 5 6
zl. 12.50 11.75 10.75 9.50 7.—
Zitná m. čís. I. II. III. IV.
zl. 12.50 12.— 10.— 8.—
Pšeničné otruby jemné zl. 4.75, hrubé zl. 4.75.
Kroupy čís. 4/0 3/0 2/0 0 1 2
zl. 19.50 19.50 19.— 18.50 18.— 17.50
Sladla zl. —, IIa zl. —.

Luštěniny.

Fazole k vaření zl. 10.— až 10.50, ku krmení zl. — až —.
Boby zl. 6.90 až 7.—.
Hrách k vaření žlutý zl. 8.— až 9.—, k vaření zelený 9.— až 10.50, ku krmení zl. 7.— až —.
Čočka zl. 13.— až 20.—.

Olejnata semena.
Řepka ozimní zl. 13.50 až 13.60, vlnhá zl. —.—.
Mák modrý český zl. 24.50 až —.—, modrý fruský zl. 23.— až —.—, sedý český zl. 21.— až —.—, sedý ruský zl. 19.— až 20.—.
Kmín český zl. 26.— až —.—, holandský zl. 28.—, haličský zl. —.—.
Konopná semena uherská zl. 10.— až 10.50, ha-ličská zl. — až —.—.
Jetelová semena červená zl. 39.— až 48.—, bílý zl. 32.— až 58.—, švédský zl. 30.— až 40.—.
Vše za 100 kilogramů.

Cukr. V Praze, dne 14. ledna. Z Ústí poh. 12.20, pe-níze 12.25 zboží, na tñor 12.22 ½ peníze, 12.27 ½ zboží.
Lh. V Praze, dne 14. ledna. Lh konting. pohotový z Prahy zl. 14.80, peníze zl. 14.90 zboží raf. z Prahy zl. 50.90, peníze, 51.— zboží.

Videňská bursa plodinová. Vídeň, dne 14. ledna. Pšenice na jaro 8.64—8.66. Žito na jaro 7.18—7.20. Kuku-řice pro květen-červen 4.22—4.24. Oves na jaro 6.40—6.42. Řepka pro leden-únor 13.15—13.25, srpen-září 11.50—11.60. Olej řepkový pro leden-duben 33.50—34.50.

Budapešť, 14. ledna 1897. Pšenice na jaro 8.31 až 8.33. Žito na jaro 6.79—6.81. Kukuřice pro květen-červen 3.87—3.88. Oves na jaro 5.98—6.00. Řepka 11.05—11.15.

Pro domácnost.

Trpicím migrenou. Dr. Ryde v New-Yorku vynašel bezpečné účinnující prostředek proti bolení hlavy. Kdo trpí častým bolením hlavy, nechť se pro-chází každodenně asi deset minut — po zpátku, a může býtí jist, že se bolení hlavy na vždy zbaví. Při tom ale třeba opatrnosti, aby při té túře někde nepadl; nejlépe se k tomu hodí úzká chodba.

(Zasláno.)

Do Chotětova!

V seznamu darů p. t. paní A. Vrané oti-štěném ve včerejším čísle těchto listův položka »Po-stiženým pohromou v dolech Karvinských« správně zní: 50 zl., nikoliv 450 zl.

Jos. Horák,
farář v Chotětově.

Listárna a administrace.

„1242.“ Pro ohromný nával práce opoždono: Učiní se však podle přání Vašeho. — Dp. Jos. E. v P. Prosíme za shovnění. Přeměny se množí každý den. Ze docházejí »K. L.« pod páskou »Več. Novin«, to na zásilce nevdají; až budou adresy tištěny znova, zajisté půjdou pod touže adresou. — Dp. Karel Hejhal, farář v S. List nám byl vrácen zpět dne 4. t. m. s novou páskou — a 13. máme reklamaci. Posílá se správně. — »Náprava.« List náš expedován jest již o 4. hodině ranní a tu chyba vězí někde jinde. Kdo as vinen tím, že několik adresátů si stěžuje na nesprávné zasílání listu a dostává »nřhodou« liché čísla? Jistý dp. farář obdržel č. 1, 3, 5, 7, 9, čísla a ostatní reklamuje. Někdo as ob den si čísla ponechává? — Milerádi posloužíme oněm pp. nevítaným čtenářům »Katol. L.« a jsme ochotni raději čísla jim zaslat, aby nebyli nuceni, zdržovat čísla našich paní abonentů. Jinak dovedeme si zjednat u sl. c. kr. ředitelství poštovního žádoucí nápravy.

Denní oznamovatel.

V pátek, dne 15. ledna Pavel, poustevník. — 40hodinná pobožnost v klášterním chrámu Páně u Milosrd-ných bratří. — Východ slunce v 7 hodin 55 minnt. — Západ slunce ve 4 hod. 25 min. —

Královské české zemské divadlo v Praze. Národní divadlo.

V pátek, 15. ledna. 69. hra (1. čtvrt) v předpl.

KATAKOMBY

Veselohra o čtyřech jednáních. Napsal Gustav Davis. Přeložil Frant. K. Hejda. Vystavil regisseur p. Jakub Seifert. Začátek o 7. hod. Konec po půl 10. hod.

V sobotu, 16. ledna. 70. hra (2. čtvrtka) v předpl.

Svět nudy.

(Zasláno.)

Pan Josef Krejčík,

umělecký závod sochařský a fezbářský v Praze.

Dílly: Bubna 612-VII.

Sklad: Eliščiná třída číslo 24.

Zaslaná socha Panný Marie Lourdské s jeskyní a konsolou jest velice pěkná a celá úprava jeskyně i konsoly jest k soše velice přiměřená, tak že jsem já, jakož i osadníci a všickni kdo ji vi-děli, nad míru spokojeni se zdařilým provedením, a Vám, veletým pane, tímto jménem svým a svých osadníků srdečný dík vyslovuji. S dobrým svědomím a rád budu moci ctěnou firmu Vaši všude doporu-čovati.

Prozatím ještě jednou díky vzdávaje, znamenám se v účtě oddány

P. Josef Hlavsa,
farář.

Chomutice, 6. srpna 1895.

Jan Stoupa v Praze

Václavské náměstí č. 32.

doporučuje závod svůj
veledujstojnému duchovenstvu
a nabízí

v nejsolidnějším provedení a cenách nejlevnějších:

Železný nábytek,

matrace žíněné, z jemné dřevité vlny neb mořské řasy,

matrace pérové i drátěné,

příkrývky flanelové, ze srsti velbloudí, valchované,

příkrývky prošívané, houně všech druhů,

veškeré potřeby lůžkové, koberce do ložnic, jídelen, salonů,

voskované parcelové koberce,

pravé anglické linoleum,

záclony krajkové i látkové, slory, draperie, konsoly, závěsy do oken,

elegantní židle, křesla, houpací lenošky, klekátko,

jakož i všechn

nábytek z ohybaného dřeva.

Podrobné obrázkové cenníky zdarma a franko.

NB. Veledujstojnému duchovenstvu zasílám milerád vzorky neb zboží na výběr a vyřizují veškeré objednávky bez dobírky. 69

Uplně zařízení bytů soukromých.

Český filatelista.

Král. Vinohrady 472.

Jediný český list pro sběratele po št. z námk. Vychází dne 25. každého měsíce kromě srpna. 1. číslo II. ročn. zdarma. Inzeráty čítají se co nejlevněji.

Vyjde 25. ledna a zašle se každému na požádání úplné zdarma. Předplácí se v Rakousku 1 zl. 20 kr., v cizině 1 zl. 50 kr. ročně. 141

Fr. Jos. Humml,

první česká parostrojní továrna pian,
varhan a harmonií v Praze,

ostrov Velké Benátky, 138

doporučuje se ct. obecenstvu ku správnému provedení veškerých svrchu uvedených nástrojů vlastní výroby za nejlevnější ceny.

✱ Veškeré opravy provedou se přesně a levně. ✱

Přírodní bílá vína
v sudech po 25 litrech výše za 24, 26, 30, 32, 37, 40 kr. ltr.

Červená vína

za 28, 32, 36, 40 kr. ltr. vasiá

Ludvík Seel,

Jaroslavice (Mor.) 90

Časopisy 89

Kříž, Maria
a
Lidový List

má na skladě

Josef Dašek,

smíšený obchod, Krásova ul.

Dol. č. 1. n. na Žižkově.

Karel Pátek,

rytec v Praze I, Betlemská

ul. doporučuje své na mnoha

vystavách vyznamenané vý-

robky, jako razítka, zálepky,

medalje a jiné v provedení

uměleckém v nejlevnějších

cenách.

Zastavárna

Svatováclavské záložny

v Praze, v Řetězové ulici č. d. 223-I.

poskytuje

podle pravidel vys. c. k. mistodržitelství schváleného jednacího řádu zálohy na cenné papíry za levný úrok

vedle toho přijímá od každého do zástavy

1. stkvosty, t. j. klenoty, zboží ze zlata, stříbra atd.;
2. efekty, šatstvo, prádlo a jiné v užívání přešlé věci cenné;
3. zboží, jako průmyslové výrobky, suroviny atd.

Výbor záložny.

Výbavy pro nevěsty

nabízí

Karel Nápravník

v Praze, Melantrichova ulice (v paláci městské spořitelny.)

Tovární sklad smaltovaného (emailov.) nádobí, jakož i všeho druhu kuchyňského náčiní a zařízení pro hostince a hotely. Výbavy pro nevěsty od 15 zl. až do 500 zl. Pp. obchodníkům poskytují značné výhody. Továrna v Kralupech n. Vlt. 111

Vino

z Istrie nejlepší Cenníky se zašlou Jos. Ptašínský, administrátor fary St. Ivan od Sterne p. Visigirano Istrie.

Zlatá Bible

ve stkvostné vazbě se prodá po případě na splátky dle ujednání. Laskavě nab. pod „Bible“ do ad. t. 1

ZLATÁ BIBLE

čili

Písmo svaté starého i nového zákona

s překrásnými obrazy slavných mistrů:

Lionardo da Vinci, Rafaelo Santi, Tiziano Vecelio, P. P. Rubens, A. van Dyck, Rembrant, Murillo, Cornelius, Kaulbach a j.

Úplně schválený text se svolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Praze. Vydání obstarali: prof. Jan Drozd, dr. Klement Borový a prof. Josef Kyselka. Nákladem Sv. Václavské záložny v Praze.

Nový Zákon

vyšel v 25 sešitech a obsahuje 50 obrazů na jemném kartonu velikosti 48×36 cm. a prodává se jeden sešit za . . . 90 kr.

Celý Nový Zákon v sešitech (25 sešitů) za . . . 18-60 kr.

„ „ „ skvostně vázaný v plátně s koženým . . . 24-25 kr.

„ „ „ hřbetem . . . 24-25 kr.

„ „ „ skvostně v kůži ve třech barvách: červená, hnědá a tmavozelená . . . 27-60 kr.

Starý Zákon

vyšel v 45 sešitech a obsahuje 54 obrazy velikosti 48×36 cm. a prodává se jeden sešit za . . . 60 kr.

Celý Starý Zákon o II. dílech všech 45 sešitů nevázaný za . . . 24—

„ „ „ skvostně vázaný v plátně s koženým hřbetem . . . 32-40

„ „ „ skvostně vázaný v kůži . . . 40—

Pouze desky umělecky sdělané prodávají se: kožené . . . 5-50

plátěné . . . 3—

Zlatá Bible prodává se též v sešitech jednotlivých ve lhatých libovolných neb celé dílo úmluvy osobám hodnověrným na splátky.

Veškeré dotazy a objednávky vyřídí obratem

Vydavatelstvo „Zlaté Bible“

v Praze, Řetězová ulice č. 223. 6

Nový důležitý podnik katolický!

Vzdělávací knihovna katolická.

Nákladem Cyrillo-Methodějské knihkupectví v Praze započala nedávno vycházeti periodická sbírka knih a brožur z pravidla malého objemu ale pokud možno jadrného obsahu, jež slohem důstojným, nicméně však vůbec srozumitelným pojednávají budou o různých důležitých otázkách z oboru apologetiky, etiky, dějin církevních, občanských i kulturních, přírodních věd, esthetiky, sociologie a jiných se stanoviska katolického.

Redakci povedou Dr. Ant. Podlaha a Dr. Josef Tumpach.

Zejména časové otázky dojdou vždy rychlého povšimnutí a ocenění. Sbírkou ta má poskytnouti především vzdělaným laikům přiměřeného a objektivního poučení o tom, kterak církev katolická soudí o různých otázkách, jež myslícím duchu zvláště za doby naší bezděky se vtrájejí: má býti bezpečným světlem vůdčím těm, kdož pravdu upřímně hledají a ochotni jsou vyslechnouti slova dobře míněná.

Vzdělávací knihovna má býti zároveň obrazem současného utěšeného rozkvětu duševní práce v celém světě katolickém, chce tedy i v tomto smyslu býti katolickou. Proto vycházeti budou v ní překlady vynikajících prací cizojazyčných, nebo jadrné výtahy z nich. K úskú uchystány jsou: stručná Apologie křesťanství franc. kanovníka F. Duilhé de Saint-Projet, dále velice instruktivní zprávy o překvapujících výsledcích výzkumů katakomb od polského učence dra Bilzewského, výborný spisek amerického profesora J. A. Zahna »Věda katolická a učenci katoličtí«, německého apologety Hammersteina proslulý spis »Edgar«, Duhrova zajímavá kniha o jesuitách; španělského učence dra J. E. Ortí y Lara »Věda a zjevení ve vzájemné harmonii«. Dále přijdou na řadu spisy — dílem celé, dílem ve stručných výtazích a úryvcích, — jež napsali: Secchi, Hettinger, Weiss, Pesch, Braun, Wasman, Lorinser, Pawlicki, Morawski, dr. Lampe, Marković, Balmes, Dierckx, Manning, Bougaud, Rouhalt de Fleury a j.

Mimo to vydávány budou ve vzdělávací knihovně katolické také i práce původní, o něž požádány budou přední naše síly spisovatelské.

Vzdělávací knihovna katolická, jejíž potřeba a důležitost zajisté každému jest patrna, bude mocí ovšem vzrůvati jen tehdy, nalezne-li co možno nejširší kruh odběratelstva a čtenářstva. Doporučujeme tudíž nový důležitý tento podnik literární laskavě přizní našeho obecenstva.

Příhlásky k odebírání přijímá každé knihkupectví, zvláště

Cyrillo-Methodějské knihkupectví S. Franci

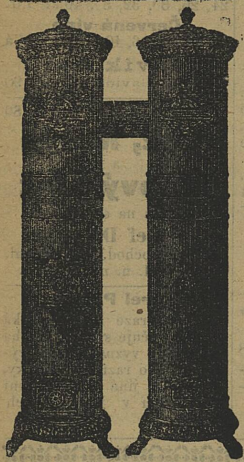
v Praze,

budova Městské spořitelny.

Cena jednotlivých svazků, jež budou sestávati z několika sešitků, je stanovena co nejmírněji. Sešit à 25 kr.

Doporučujte všude při každé příležitosti!

Český velkozávod!

Doporučuje uctivé své výrobky;
Kamna plechová regulační, ventilační a cirkulační, samotem vyloučená ve všech velikostech.
 Kamna systému Meidingerova.
Školská „dvojice“
 úsporná, ve více jak 150 školách v Čechách, na Moravě a v Bulharsku s velkým úspěchem zavedená.

Ústřední (centrální) topení vlastní soustavy.

Samotová a kachličková, krby a sporáky.

MIKULEJSKÝ & ŘIVNÁČ,

Praha, Žitná ulice číslo 13. 187

Továrna na šesný nábytek!

Nejstarší a největší závod tohoto druhu v Čechách

HYNEK GOTTWALD
 na Příkopě v Praze „u Špinků“

doporučuje:

Koberce všech druhů:
 k oltářům a do kostelů, stávkové, salonní, před pohovku a smyrenské koberce.
Stolní příkrývky.
 Příkrývky flanelové a z velbloudích chlupů.
Prošívané příkrývky.
 Lambrekýny (ochranné oběsky k oknům).
Záclony.
 Krajkové záclony cremové nebo bílé.
Látkové záclony.
Cestovní plaidy anglické a zdejší.
Cestovní příkrývky (tygrované atd.)
 Ručky a cestovní brašny. Deštníky. Župany.

Úplná lůžková zařízení:
 dřátěné matrace, **pérové matrace,** **žíněné a fasové matrace.**
Železný nábytek: postele, noční a mycí stolky, **stojany na šaty,** zástěny ku kamnům, uhláky a přístavce ku kamnům,
květinové stolky.
Stolky (jemné, dle slohových vzorů zpracované) na navštívenky.
Zahradní nábytek: lavičky, stoly, židle, zahradní stany.
Příhrady na láhve. atd.

HYNEK GOTTWALD
 na Příkopě v Praze „u Špinků“
 zvláštnost Prahy.

Velkolepé prodejní síně.

Továrna na zboží lůžkové!

Naší milé mládeži doporučujeme následující knihy co v h o d n é

— příležitostné dárky: —

STRUNY POSVATNÉ.

Modlitby veršem
 na chvíle, dni a doby významné celého roku církevního. — Složil Dr. M. KOVÁŘ. Se svolením nejd. kn. arc. konsistoře pražské. Skvostně vázané pouze 90 kr.

BABIČČINY BREJLE.

Z francouzského přeložil kněz JAN EV. HULAKOVSKÝ. — Vázané s několika skvostnými velkými obrazy jen 60 kr.

Kuldy moravské národní pohádky a pověsti.

Dva díly s mnoha pěknými obrázky.
 Cena nevázaného jednoho dílu 90 kr. Oba díly mají celkem 530 stran.
 Povídky tyto jsou u nás zcela nové!
 Vkusně vázané každý díl zvláště po zl. 1.40.

Pestré lístky.

Báseň. České mládeži napsal F. L. Zelinka. Knižka tato, ač vydána v nádherné úpravě s obrázky, přece je velice levná — prodává se za 50 kr. Množství jiných pěkných knížek má na skladě

Zároveň oznamujeme, že dosud máme na skladě skvostnou knihu, na niž tuto upozorňujeme:

DROBNÉ VERŠE.

Dárek milé mládeži. Podává Jan Ev. Hulakovský. — Se 4 skvostnými obrázky
 Cena 30 kr.

Cyrillo-Methodějské knihkupectví G. Franci

v Praze, v domě městské spořitelny.

Paříž

Jan Mařšaidr, 42, rue Jacob, Paris. Československé knihkupectví pro veškeré jazyky. Knihy a časopisy ruské, francouzské, anglické, italské, španělské i jinojazyčné. Obchodní jednatelství pro Čechy, Moravu a Slezsko. Poznámka: Poštovné na dopisy do Francie stojí 10 kr. r. č. za každých 15 gramů, kor. lístek 5 kr. — Ku informačním dotazům mohou se přiložit rakouské známky na poštovné neb jiné výlohy s odpovědí spojené. Jan Mařšaidr, 42, rue Jacob, 2 Paris.

Kupujte přímo u výrobce!
Nejdokonalejší průtržní pásy

pro kýlu tříselní i pupěční, dobře přiléhající pásy břichní, suspenoria, punčochy pro křeč žíly, **přímidla a šněrovačky** pro zakřivené páteře, umělé části těla atd. doporučují za nejlevnější ceny se zárukou. Na venek zasílám dle přání na výběr a bez dobírky. 152

B Pecka, bandažista a orthop. v Praze, Jungmannova třída č. 34. n. Jediná česká dílna toho druhu.

Vino

vlastního pěstění, lahodné, dobré, zasládo 56 l výše bílé 24 kr., červené 26 kr. za litr. Benedikt Hertl, majetník velkostatků zámek Golčů u Gonobce, Štýrsko. 142

Praktikanta

z venkova přijme pro psárnu F. Naske, v Praze č. 1745.
 C. k. aut. škola krasopisná
Prof. Otto Drahorád
 Praha, Příkopy, Špinka

Prosba. Otec 4 nezaopatřených dětí, 6—14 roků, stížený trapu u nezhoditelnou nemocí kostižerem, již tři leta na lože upoután v největší nouzi postaven, úpěnlivě prosí šlechtné lidumily o nejmenší milodar. Bídu svou a nebohé rodiny ani vylíčiti nemůže. Adresa: K. Valenta v Praze, Pítkasova ulice č. 11 st. 3 n. I. posch. V., neb laskavě milodary přijímá z ochoty adm. t. l. — Viděli jsme osobně prosebníka a přesvědčili se, že je podpory v plné míře hoděn. Red. K. L.

Hydrova žitná káva

v celých zrnkách, vyráběná pod dohledem spolku „Český Kneipp“ v Praze. Abychom každému umožnili ochutnání našeho znamenitého výrobku, zasíláme tam, kde káva naše zavedena není, původ. 5 kg brutto sáčky franko dobírkou za zl. 2.25 do všech pošt. stanic. Hydrova továrna na žitnou kávu v Dobrovizi u Prahy. 140

Pp. divadelním ochotníkům doporučujeme tyto výborné divadelní hry:

Sládcí.

Veselohra ve 2 jednáních od J. K. Erbena, s hudbou od Vorla. Pro naše poměry upravil Gust. Toužil. Cena 40 kr.

Rožputilové holky ve škole.

Fraška o 1. jednání. Dle Nestroje napsal Rudolf Kavka. Cena 40 kr. Podrobné cenníky zdarma. Jos. Šváb, obchod papírem a kulety v Praze, Malá Strana, Mostecká ul. č. 4. nově.)

Veledůstojnému duchovenstvu

dovoluje si v nehlubší úctě podepsaný doporučiti svoji **dílnu a sklad kostelních nádob** jako: kalichy, ciboria, monstrance, pacifikále, kaditelnice, svícny, lampy, kroupky, skříň k zaopatřování nemocných atd. provedení z každého kovu v každém slohu. Přijímám správy, zvláště znovuzlacení a stříbření; za důkladné umělé a levné provedení ručním! Cenníky a výkresy zdarma. Proší o vzácnou přízeň v nehlubší úctě oddaný **JAN STANĚK**, pasíř a císelník. Praha, Konviktská ul. č. 1055-I. 127

Tah neodvolatelné 20. února. Velká Jnsbrucká 50kr. loterie.

Hlavní 75.000 korun. Výhra: Hotově 20% srážky. Losy po 50 kr. doporučují: J. G. Selig, — M. J. Guth, »Mercur«, — směnárna Vídeňské banky, — směnárna české banky »Union«, — směnárna Živnostenské banky. 120

Léčební ústav operativní, orthopaedický a pro léčění elektřinou (s elektrickými lázněmi)

PRaha, Kateřinská ulice číslo 19. Ústav moderně zařízen a veškerým pohodlím opatřen. Rádná obsluha, výtečná strava — Do ústavu povolati lze též kteréhokoliv odborníka — Nemoci kostí, (též zlomeniny), kloubů, zkriveniny páteře i končetin, nerovný vzrůst, obrny svalů, neuralgie (ischias) rheumy, neurasthenie, nesparost, bolení hlavy, hysterie, rhuematismy (zejména zastaralé), blednička, nádory a j. spadají do hlavní působnosti ústavu. Porady a rozmluvy 9—10 dop., 2—4 odp.; v neděli a svátky 9—10 dopoledne. 123 **MUDr. Josef Skrbek.**

Umění církevní.

Josef J. Hübsch,

akad. malíř, vydav. „Rozhledů v umění církevním“, Praha-Žižkov, Jeronymova ul. č. 750.

Malba chrámová, kaplí, klášterních síní, visitačních sálů, oratorií. Obrazy oltářní. Obrazy svčků a patronů slovanských. Obrazy křížových cest. Obrazy praporek. Restaurování obrazů h uměl. děl. Restaurování oltářů, kazatelen atd. Zlacení a polychromování. Slohová úprava a uspořádání interiérů.

Plány, nákresy, rozpočty a doporučení. — Vydobeno třináct chrámů a kaplí — Zhotoveno přes 50 obrazů chrámových.

Chrámy a farnostem nemajetným výhody. — V záležitostech uměleckých ochotná rada. 106

Vyznamenán na N. V. Č. r. 1895 zlatou medailí.

FR. HOUDEK,

dílna umělých a ozdobných prací z kovů PRAHA,

Jungmannova třída č. 10 n., 734 st. přijímá veškeré zakázky v ten odbor spadající, jako: dekorativní práce kostelní; bronzové císelované neb tepané, dle vlastních neb dle předložených nákrasů. — Zlacení a stříbření. 126 Veškeré práce se přesně a se záručením provádějí.

Výhodná koupě

Výbavy pro nevěsty

v nejsolidnějším provedení za nejlevnější ceny u firmy **Štoles & Vogel** v Praze, Ferdinandova tř. č. 39, I. p., v domě bratří Harperů, vedle Platýzu. 133

Nadace církevní, zvláště mešní.

Po stránce historické, právně-kritické a najmé praktické podal **Václav Kocian**, kaplan u sv. Štěpána v Praze. Dostati lze v každém knihkupectví, zvláště v Cyrillo-Methodějském v Praze za 1 zl.

Růžence pevné a laciné

druhů nejrozmanitějších, obrázky pro školní dítky, sochy svatých, kříže a vůbec vše, co jakýmkoli způsobem k devotionalitám patří, má na skladě **Výrobná růžencová v Praze 296-I.** — Konviktská ulice. — Čistým výnosem vydrží zmiňovaný ústav 21 zmrzačených sítoků.